

EÚ sa desí slobody vlastných občanov - zamietol českú žalobu proti zbraňovej smernici

- Redakce CZ24 News | 4. prosince 2019

Súdny dvor EU dnes vyniesol rozsudok, ktorým podľa očakávaní ZAMIETOL ČESKÚ ŽALOBU proti zbraňovej smernici. Rozhodnutie súdu nás len utvrdzuje v názore, že EU sa desí slobody vlastných občanov a je zónou umierajúcej demokracie.

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 3. decembra 2019 (*)

„Žaloba o neplatnosť - Aproximácia právnych predpisov - Smernica (EÚ) 2017/853 - Kontrola získavania a vlastníctva zbraní - Platnosť - Právny základ - Článok 114 ZFEÚ - Zmena existujúcej smernice - Zásada proporcionality - Neexistencia posúdenia vplyvu - Zásah do vlastníckeho práva - Proporcionalita prijatých opatrení - Opatrenia tvoriace prekážky vnútorného trhu - Zásada právnej istoty - Zásada ochrany legitímnej dôvery - Opatrenia, ktoré zaväzujú členské štáty, aby prijali právnu úpravu s retroaktívnym účinkom - Zásada zákazu diskriminácie - Výnimka pre Švajčiarsku konfederáciu - Diskriminácia ovplyvňujúca členské štáty Európskej únie alebo členské štáty Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) okrem tohto štátu“

Vo veci C-482/17,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 9. augusta 2017,

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, O. Serdula a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Maďarsko, v zastúpení M. Z. Fehér, G. Koós a G. Tornyai, splnomocnení zástupcovia,

Poľská republika, v zastúpení: B. Majczyna, M. Wiącek a D. Lutostańska, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: O. Hrstková Šolcová a R. van de Westelaken, splnomocnení zástupcovia,

Rade Európskej únie, v zastúpení: pôvodne A. Westerhof Löfflerová, E. Moro a M. Chavier, neskôr A. Westerhof Löfflerová a M. Chavier, splnomocnení zástupcovia,

žalovaným,

ktorých v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení A. Daly, E. de Moustier, R. Coesme a D. Colas, splnomocnení zástupcovia,

Európska komisia, v zastúpení M. Šimerdová, Y. G. Marinova a E. Kružíková, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr A. Arabadžiev (spravodajca), A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan a I. Jarukaitis, sudcovia T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby a F. Biltgen,

generálna advokátka: E. Sharpston,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. marca 2019,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. apríla 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou Česká republika žiada zrušenie smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/853 zo 17. mája 2017, ktorou sa mení smernica Rady 91/477/EHS o kontrole získavania a vlastníctva zbraní (Ú. v. EÚ L 137, 2017, s. 22, ďalej len „napadnutá smernica“), a subsidiárne čiastočné zrušenie článku 1 bodov 6, 7 a 19 tejto smernice.

Právny rámec

Smernica 91/477/EHS

2 Podľa prvého až piateho odôvodnenia smernice Rady 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní (Ú. v. ES L 256, 1991, s. 51; Mim. vyd. 13/011, s. 3):

„keďže článok 8a zmluvy stanovuje, že vnútorný trh sa musí zaviesť najneskôr do 31. decembra 1992; keďže podľa ustanovení zmluvy vnútorný trh zahŕňa oblasť bez vnútorných hraníc, kde je zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu;

keďže Európska Rada na svojom zasadnutí vo Fontainebleau 25. a 26. júna 1984 výslovne stanovila cieľ zrušenia všetkých policajných a colných formalít na vnútorných hraniciach spoločenstva;

keďže úplné zrušenie kontrol a formálnych požiadaviek na vnútorných hraniciach spoločenstva si vyžaduje splnenie určitých základných podmienok; keďže Komisia vo svojej bielej knihe ‚Dokončenie vnútorného trhu‘ vyhlásila, že zrušenie kontrol bezpečnosti prepravovaných predmetov a osôb si vyžaduje, okrem iného, aproximáciu právnych predpisov týkajúcich sa zbraní;

zrušenie kontrol držby zbraní na vnútorných hraniciach spoločenstva si nevyhnutne vyžaduje prijatie účinných pravidiel umožňujúcich, aby [sa] kontroly nadobúdania a držby strelných zbraní a ich prepravy do iného členského štátu vykonávali v rámci členských štátov; keďže systematické kontroly na vnútorných hraniciach spoločenstva sa preto musia zrušiť;

keďže vzájomná dôvera v oblasti ochrany osôb, ktorá sa vytvorí medzi členskými štátmi vďaka týmto pravidlám, bude väčšia, ak bude podložená čiastočne zosúladenými právnymi predpismi; keďže by preto bolo prospešné určiť kategóriu strelných zbraní, ktorých nadobudnutie a držba súkromnými osobami sa má zakázať alebo sa má podrobiť oprávneniu, alebo ohláseniu“.

3 V prílohe I časti II smernice 91/477 sú stanovené kategórie strelných zbraní A, B, C a D. Článok 6 tejto smernice v zásade zakazuje nadobúdanie a držbu zbraní kategórie A, článok 7 tejto smernice ukladá povinnosť získať povolenie pre zbrane kategórie B a jeho článok 8 zavádza povinnosť ohlásiť zbrane kategórie C. Článok 5 uvedenej smernice definuje podmienky, ktoré musia splniť osoby, ktoré chcú nadobudnúť vlastníctvo alebo držbu k strelnej zbrani a v kapitole 3 zahrnuté články 11 až 14 smernice 91/477 určujú formálne náležitosti vyžadované pre pohyb zbraní medzi členskými štátmi.

Smernica 2008/51/ES

4 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/51/ES z 21. mája 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 91/477 (Ú. v. EÚ L 179, 2008, s. 5), zmenila túto smernicu najmä s cieľom začleniť do práva Únie Protokol OSN o nezákonnej výrobe a obchodovaní so strelnými zbraňami, ich súčasťami a komponentmi a strelivom pripojený k Dohovoru OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu, ktorý bol podpísaný Komisiou v mene Európskeho spoločenstva 16. januára 2002 v súlade s rozhodnutím Rady 2001/748/ES zo 16. októbra 2001 (Ú. v. ES L 280, 2001, s. 5).

5 Medzi prijaté zmeny patrí stanovenie podrobných požiadaviek týkajúcich sa označovania a registrácie strelných zbraní v článku 4 smernice 91/477, zmenenej smernicou 2008/51, a harmonizácie pravidiel uplatniteľných na deaktiváciu strelných zbraní v prílohe I časti III druhom odseku tejto smernice v znení zmien. Smernica 2008/51 tiež do článku 17 smernice 91/477 doplnila povinnosť Komisie predložiť Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie najneskôr do 28. júla 2015 správu o výsledkoch uplatňovania tejto smernice prípadne spolu s návrhmi.

6 Na tomto základe bolo prijaté oznámenie Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 21. októbra 2013 s názvom „Strelné zbrane a vnútorná bezpečnosť EÚ: ochrana občanov a boj proti nezákonnému obchodu“ [COM(2013) 716 final], v ktorom sú opísané niektoré problémy týkajúce sa strelných zbraní v Únii a predpokladá sa uskutočnenie viacerých štúdií a konzultácií so zúčastnenými stranami, po ktorých bude prípadne nasledovať predloženie legislatívneho návrhu.

7 Uverejnením správy Komisie Rade a Európskemu parlamentu z 18. novembra 2015 s názvom „Hodnotenie REFIT smernice 91/477 zmenenej smernicou 2008/51“ [COM(2015) 751 final] (ďalej len „hodnotenie REFIT“), Komisia ukončila svoje hodnotenie vykonávania smernice 91/477 a pripojila k nemu návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady z 18. novembra 2015, ktorou sa mení smernica 91/477 [COM(2015) 750 final] obsahujúci dôvodovú správu, z ktorého vzišla napadnutá smernica.

Napadnutá smernica

8 Podľa odôvodnení 1, 2, 6, 9, 15, 20, 21, 23, 27, 33 a 36 napadnutej smernice:

„(1) Smernica [91/477] predstavuje sprievodné opatrenie vnútorného trhu. Nastolila rovnováhu medzi záväzkom zabezpečiť určitú slobodu pohybu niektorých strelných zbraní a ich hlavných častí v rámci Únie na jednej strane a potrebou kontrolovať túto slobodu bezpečnostnými zárukami primeranými daným výrobkom.

(2) Niektoré aspekty [smernice 91/477] je potrebné primeraným spôsobom ďalej zlepšovať s cieľom zamedziť zneužívaniu strelných zbraní na trestnú činnosť a vzhľadom na nedávne

teroristické činy. Komisia v tejto súvislosti vyzvala vo svojom oznámení z 28. apríla 2015 s názvom Európsky program v oblasti bezpečnosti na revíziu uvedenej smernice a na spoločný prístup k deaktivácii strelných zbraní, aby sa zabránilo ich reaktivácii a použitiu zo strany zločincov.

...

(6) Na zvýšenie vysledovateľnosti všetkých strelných zbraní a hlavných častí a na uľahčenie ich voľného pohybu by sa všetky strelné zbrane alebo ich hlavné časti mali označiť jasným, neodstrániteľným a jedinečným spôsobom a mali by byť evidované v informačných systémoch údajov členských štátov.

...

(9) Vzhľadom na nebezpečnú povahu a trvácnosť strelných zbraní a hlavných častí a s cieľom zabezpečiť, aby príslušné orgány dokázali vysledovať strelné zbrane a hlavné časti na účel správnych a trestných konaní, a vzhľadom na vnútroštátne procesnoprávne predpisy je potrebné, aby sa záznamy v informačných systémoch údajov uchovávali po dobu 30 rokov od zničenia predmetných strelných zbraní alebo hlavných častí. Prístup k týmto záznamom a všetkým súvisiacim osobným údajom by sa mal obmedziť na príslušné orgány a mal by byť povolený iba do 10 rokov po zničení predmetnej strelnéj zbrane alebo hlavnej časti na účel udelenia alebo odňatia povolení alebo colného konania vrátane prípadného uloženia správnych sankcií, a až do 30 rokov po zničení predmetnej strelnéj zbrane alebo hlavnej časti, ak je prístup potrebný na presadzovanie trestného práva.

...

(15) Pre najnebezpečnejšie strelné zbrane by sa mali zaviesť v [smernici 91/477] prísnejšie pravidlá, aby sa zabezpečilo, že tieto strelné zbrane nebude povolené držať, vlastniť ani s nimi obchodovať, a to s istými obmedzenými a náležite opodstatnenými výnimkami. Ak uvedené pravidlá nebudú dodržiavané, mali by členské štáty prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré môžu zahŕňať zabavenie týchto zbraní.

...

(20) Riziko úpravy akustických zbraní a iných typov strelných zbraní na strelbu nábojkami na skutočné strelné zbrane je vysoké. Preto je nevyhnutné riešiť problém takýchto upravených strelných zbraní používaných pri páchaní trestnej činnosti, najmä prostredníctvom ich začlenenia do rozsahu pôsobnosti [smernice 91/477]. Navyše v záujme toho, aby sa zabránilo riziku, že poplašné a signálne zbrane budú vyrobené takým spôsobom, ktorý umožní, aby boli upravené na vystreľovanie strely, náboja alebo projektilu pôsobením okamžitého uvoľnenia nahromadenej energie, by Komisia mala prijať technické špecifikácie s cieľom zabezpečiť, že nebude možné ich takto upraviť.

(21) Vzhľadom na vysoké riziko reaktivácie nenáležite deaktivovaných strelných zbraní a v záujme zvýšenia bezpečnosti v celej Únii, by sa [smernica 91/477] mala vzťahovať na takéto zbrane. ...

...

(23) Niektoré poloautomatické strelné zbrane možno ľahko upraviť na automatické strelné zbrane, a preto predstavujú hrozbu pre bezpečnosť. Avšak aj v prípade absencie takejto úpravy môžu byť určité poloautomatické zbrane veľmi nebezpečné, pokiaľ je kapacita ich nabíjacieho zariadenia vysoká. Preto by sa na civilné používanie mali zakázať poloautomatické strelné zbrane s pevným nabíjacím zariadením, ktoré umožňuje vystreliť vysoký počet nábojov, ako aj poloautomatické strelné zbrane kombinované s odnímateľným nabíjacím zariadením s vysokým počtom nábojov. Samotná možnosť montáže nabíjacieho zariadenia s kapacitou viac ako 10 nábojov do dlhých strelných zbraní

a 20 nábojov do krátkych strelných zbraní neurčuje zaradenie strelnej zbrane do určitej kategórie.

...

(27) V prípade, že členské štáty majú vnútroštátne právne predpisy, ktoré regulujú starožitné zbrane, na takéto zbrane sa nevzťahuje [smernica 91/477]. Reprodukciám starožitných zbraní sa však neprikladá rovnaký historický význam alebo záujem a môžu byť vyrobené za použitia moderných techník, ktoré môžu zlepšiť ich trvanlivosť a presnosť. Takéto reprodukcie by preto mali byť zahrnuté do rozsahu pôsobnosti [smernice 91/477]. [Smernica 91/477] sa nevzťahuje na iné predmety, napríklad airsoftové zariadenia, ktoré nezodpovedajú vymedzeniu pojmu strelnej zbrane a nie sú preto upravené uvedenou smernicou.

...

(33) Keďže ciele tohto rozhodnutia nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni samotných členských štátov, ale z dôvodov rozsahu a dôsledkov daného opatrenia ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 [ZEÚ]. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie uvedených cieľov.

...

(36) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, táto smernica a smernica [91/477] predstavujú vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* [Ú. v. EÚ L 53, 2008, s. 52], ktoré patria do oblastí uvedených v článku 1 rozhodnutia 1999/437/ES [Rady zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórske kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES 1999 L 176, s. 31; Mim. vyd. 19/001, s. 165)], v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES [z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva, dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 2008, s. 1)].“

9 Podľa článku 1 bodu 6 napadnutej smernice:

„Články 5 a 6 sa nahrádzajú takto:

Článok 5

...

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa povolenie na nadobudnutie vlastníctva a povolenie na držanie strelnej zbrane zaradenej do kategórie B odobrali, ak sa zistí, že osoba, ktorej sa toto povolenie udelilo, má v držbe nabíjacie zariadenie, ktoré sa môže pripevniť na poloautomatické strelné zbrane so stredovým zápalom alebo na opakovacie strelné zbrane, a ktoré:

- a) môžu pojať viac ako 20 nábojov, alebo
- b) v prípade dlhých strelných zbraní môžu pojať viac ako 10 nábojov,

pokiaľ nebolo danej osobe udelené povolenie podľa článku 6 alebo povolenie nebolo potvrdené, obnovené alebo predĺžené podľa článku 7 ods. 4a.

...

Článok 6

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 2 ods. 2, členské štáty prijímú príslušné opatrenia, aby zakázali nadobúdanie a držbu strelných zbraní, hlavných častí a streliva zaradených do kategórie A. Zabezpečia, aby sa tieto strelné zbrane, hlavné časti a strelivo, ktoré sú nezákonne držané v rozpore s týmto zákazom, zabavili.
2. V záujme ochrany bezpečnosti kritickej infraštruktúry, obchodnej prepravy, konvojov vysokej hodnoty a citlivých priestorov, ako aj v záujme národnej obrany a na vzdelávacie, kultúrne, výskumné a historické účely a bez toho, aby bol dotknutý odsek 1, môžu príslušné vnútroštátne orgány v jednotlivých prípadoch, výnimočne a riadne opodstatneným spôsobom vydať oprávnenia na strelné zbrane, hlavné časti a strelivo zaradené do kategórie A, ak to nie je v rozpore s verejnou bezpečnosťou alebo verejným poriadkom.
3. Členské štáty môžu v jednotlivých osobitných prípadoch, výnimočne a riadne opodstatneným spôsobom udeliť zberateľom povolenie na nadobudnutie vlastníctva a držbu strelných zbraní, hlavných častí a streliva zaradených do kategórie A za prísnych bezpečnostných podmienok vrátane toho, že príslušným vnútroštátnym orgánom preukážu, že prijali opatrenia na predchádzanie riziku ohrozenia verejnej bezpečnosti alebo verejného poriadku a že predmetné strelné zbrane, hlavné časti alebo strelivo sú uskladnené na bezpečnostnej úrovni primeranej rizikám súvisiacim s neoprávneným prístupom k takýmto predmetom.

Členské štáty zabezpečia, aby boli zberatelia, ktorým bolo udelené povolenie podľa prvého pododseku tohto odseku, identifikovateľní v rámci informačných systémov údajov uvedených v článku 4. Títo zberatelia, ktorým bolo udelené povolenie, sú povinní viesť evidenciu všetkých strelných zbraní zaradených do kategórie A, ktoré majú v držbe, a k tejto evidencii musia mať prístup príslušné vnútroštátne orgány. Členské štáty zavedú vhodný monitorovací systém zberateľov, ktorým bolo udelené povolenie, pričom zohľadnia všetky relevantné faktory.
4. Členské štáty môžu podnikateľom v oblasti zbraní alebo sprostredkovateľom v ich príslušnom odbornom postavení povoliť za prísnych bezpečnostných podmienok nadobúdať, vyrábať, deaktivovať, opravovať, dodávať, prepravovať a mať v držbe strelné zbrane, hlavné časti a strelivo zaradené do kategórie A.
5. Členské štáty môžu múzeám povoliť za prísnych bezpečnostných podmienok nadobúdať a mať v držbe strelné zbrane, hlavné časti a strelivo zaradené do kategórie A.
6. Členské štáty môžu povoliť športovým strelcom nadobúdanie a držbu poloautomatických strelných zbraní zaradených do bodu 6 alebo 7 kategórie A za týchto podmienok:
 - a) uspokojivé posúdenie náležitých informácií vyplývajúcich z uplatňovania článku 5 ods. 2;
 - b) predloženie dôkazu o tom, že dotknutý športový strelec aktívne trénuje na strelecké súťaže uznané oficiálne uznanou organizáciou športovej strelby daného členského štátu alebo oficiálne uznanou federáciou športovej strelby na medzinárodnej úrovni alebo sa na nich zúčastňuje, a
 - c) predloženie osvedčenia oficiálne uznanej organizácie športovej strelby potvrdzujúceho, že:
 - i) športový strelec je členom streleckého klubu a pravidelne sa v ňom venuje športovej strelbe aspoň 12 mesiacov a

ii) daná strelná zbraň spĺňa špecifikácie požadované na streleckú disciplínu uznanú oficiálne uznanou federáciou športovej strelby na medzinárodnej úrovni.

Pokiaľ ide o strelné zbrane zaradené do bodu 6 kategórie A, členské štáty, ktoré uplatňujú vojenský systém založený na všeobecnej brannej povinnosti a ktoré počas posledných 50 rokov uplatňujú systém prevodu vojenských strelných zbraní osobám odchádzajúcim z armády po splnení vojenských povinností, môžu udeliť týmto osobám povolenie ako športovým strelcom, na základe ktorého si môžu ponechať jednu strelnú zbraň, ktorú používali počas povinnej vojenskej služby. Príslušný orgán verejnej moci tieto strelné zbrane upraví na poloautomatické strelné zbrane a pravidelne kontroluje, či osoby používajúce takéto strelné zbrane nepredstavujú riziko pre verejnú bezpečnosť. Uplatňujú sa ustanovenia písmen a), b) a c) prvého pododseku.

7. Povolenia udelené podľa tohto článku sa pravidelne overujú v intervaloch nepresahujúcich päť rokov.“

10 Článok 1 bod 7 uvedenej smernice stanovuje:

„Článok 7 sa mení takto:

...

b) vkladá sa tento odsek:

„4 bis. Členské štáty môžu rozhodnúť, že sa potvrdia, obnovia alebo predĺžia povolenia na poloautomatické strelné zbrane zaradené do bodu 6, 7 alebo 8 kategórie A v prípade strelnej zbrane, ktorá bola zaradená do kategórie B a bola zákonným spôsobom nadobudnutá a zaevidovaná pred 13. júnom 2017, ak sú splnené ďalšie podmienky stanovené v tejto smernici. Členské štáty tiež môžu umožniť nadobudnutie takýchto strelných zbraní ďalším osobám, ktorým bolo udelené povolenie členskými štátmi v súlade s touto smernicou v jej znení zmenenom [napadnutou smernicou].“

11 Článok 1 bod 13 napadnutej smernice stanovuje:

„V článku 12 sa odsek 2 mení takto:

...

b) tretí pododsek sa nahrádza takto:

„Táto odchýlka sa však nepoužije na cesty do členského štátu, ktorý zakazuje nadobúdanie alebo držbu príslušnej strelnej zbrane, alebo ktorý to podmieňuje oprávnením. V takomto prípade sa do európskeho zbrojného pasu zaznamená výslovné vyhlásenie v tomto zmysle. Členské štáty môžu tiež zamietnuť žiadosť o túto odchýlku v prípade strelných zbraní zaradených do kategórie A, pre ktoré bolo udelené povolenie podľa článku 6 ods. 6 alebo pre ktoré bolo povolenie podľa článku 7 ods. 4a potvrdené, obnovené alebo predĺžené.“

12 Článok 1 bod 19 napadnutej smernice zmenil prílohu I časť II smernice 91/477 takto:

„...“

ii) v kategórii A sa dopĺňajú tieto body:

„6. Automatické strelné zbrane, ktoré boli upravené na poloautomatické strelné zbrane bez toho, aby bol dotknutý článok 7 ods. 4a.

7. Akákoľvek z týchto poloautomatických strelných zbraní so stredovým zápalom:
- a) krátke strelné zbrane, ktoré umožňujú vystrelenie viac ako 21 nábojov bez dobíjania, ak:
 - i) je nabíjacie zariadenie s kapacitou presahujúcou 20 nábojov súčasťou strelnéj zbrane, alebo
 - ii) je do nej vložené odnímateľné nabíjacie zariadenie s kapacitou presahujúcou 20 nábojov;
 - b) dlhé strelné zbrane, ktoré umožňujú vystrelenie viac ako 11 nábojov bez dobíjania, ak:
 - i) je nabíjacie zariadenie s kapacitou presahujúcou 10 nábojov súčasťou strelnéj zbrane, alebo
 - ii) je do nej vložené odnímateľné nabíjacie zariadenie s kapacitou presahujúcou 10 nábojov.
8. Poloautomatické dlhé strelné zbrane (napr. strelné zbrane pôvodne navrhnuté na strieľanie z ramena), ktoré možno bez straty funkčnosti skrátiť na dĺžku menej ako 60 cm prostredníctvom sklopnej alebo teleskopickej pažby alebo pažby, ktorú možno odstrániť bez použitia nástrojov.
9. Každá strelná zbraň v tejto kategórii, ktorá bola upravená na strieľanie nábojok, dráždivých látok, iných účinných látok alebo pyrotechnického streliva alebo na salutku alebo akustickú zbraň.'
- ...
- iv) kategória C sa nahrádza takto:
- „Kategória C – strelné zbrane a zbrane podliehajúce ohláseniu
- ...
3. Iné dlhé poloautomatické strelné zbrane, než tie, ktoré sú zaradené do kategórie A alebo B.
- ...
5. Každá strelná zbraň v tejto kategórii, ktorá bola upravená na strieľanie nábojok, dráždivých látok, iných účinných látok alebo pyrotechnického streliva alebo na salutku alebo akustickú zbraň.
6. Strelné zbrane zaradené do kategórie A alebo B alebo tejto kategórie, ktoré boli deaktivované v súlade s vykonávacím nariadením (EÚ) 2015/2403.
- ...'
- v) kategória D sa vypúšťa;
- ...“

Medziinštitucionálna dohoda

13 Medziinštitucionálna dohoda medzi Európskym parlamentom, Radou Európskej únie a Európskou komisiou o lepšej tvorbe práva z 13. apríla 2016 (Ú. v. EÚ L 123, 2016, s. 1, ďalej len „medziinštitucionálna dohoda“) sa v bodoch 12 až 18 venuje posúdeniam vplyvov a v bodoch 12 až 15 stanovuje:

„12. Uvedené tri inštitúcie zastávajú zhodný názor, že posúdenia vplyvu pozitívne prispievajú k zlepšeniu kvality právnych predpisov Únie.

Posúdenia vplyvu sú nástrojom, ktorý má uvedeným trom inštitúciám pomáhať dospieť k podloženým rozhodnutiam, a nenahrádzajú politické rozhodnutia prijaté v rámci demokratického rozhodovacieho procesu. Posúdenia vplyvu nesmú viesť k zbytočným odkladom v procese tvorby práva ani ovplyvňovať kapacitu spoluzákonodarcov navrhovať zmeny.

Posúdenia vplyvu by sa mali týkať existencie problému, jeho rozsahu a dôsledkov, ako aj otázky, či je alebo nie je potrebné prijať opatrenie na úrovni Únie. Mali by sa v nich načrtnúť alternatívne riešenia a podľa možnosti potenciálne krátkodobé a dlhodobé náklady a prínosy, integrovaným a vyváženým spôsobom posúdiť hospodársky, environmentálny a sociálny vplyv za použitia kvalitatívnych aj kvantitatívnych analýz. Zásady subsidiarity a proporcionality by sa mali v plnom rozsahu dodržiavať tak, ako aj základné práva. Posúdenia vplyvu by sa tiež mali vždy, keď je to možné, zaoberať ‚nákladmi spojenými s neeurópskym riešením‘ a vplyvom na konkurencieschopnosť a administratívne zaťaženie vyplývajúcim z jednotlivých možností s osobitným zreteľom na MSP (zásada ‚najskôr myslieť na malých‘), digitálnymi aspektami a územným vplyvom. Posúdenia vplyvu by mali byť založené na presných, objektívnych a úplných informáciách a mali by byť primerané z hľadiska ich rozsahu a zamerania.

13. Komisia bude vykonávať posúdenia vplyvu svojich legislatívnych iniciatív..., v prípade ktorých sa očakáva významný hospodársky, environmentálny alebo sociálny vplyv. Posúdenia vplyvu sa budú spravidla pripájať k iniciatívam zahrnutým do pracovného programu Komisie alebo do spoločného vyhlásenia.

Komisia v rámci svojho postupu posúdenia vplyvu uskutočňuje čo najrozsiahlejšie konzultácie. Objektívnu kontrolu kvality posúdení vplyvu Komisie bude vykonávať jej výbor pre kontrolu regulácie. Konečné výsledky týchto posúdení budú k dispozícii [Parlamentu], Rade a národným parlamentom, pričom sa v čase prijatia iniciatívy Komisie sprístupnia verejnosti spolu s stanoviskom(-ami) výboru pre kontrolu regulácie.

14. Európsky parlament a Rada pri rozhodovaní o legislatívnych návrhoch Komisie v plnej miere zohľadnia posúdenia vplyvu vypracované Komisiou. Na tento účel sa posúdenia vplyvu predkladajú tak, aby [Parlamentu] a Rade uľahčili posúdenie rozhodnutí Komisie.

15. Ak to [Parlament] a Rada budú považovať za vhodné a potrebné na účely legislatívneho procesu, vykonajú posúdenia vplyvu v súvislosti so svojimi zásadnými pozmeňujúcimi návrhmi k návrhu Komisie. [Parlament] a Rada budú za východiskový bod pre svoju ďalšiu prácu spravidla považovať posúdenie vplyvu vypracované Komisiou. Vymedzenie pojmu ‚zásadný‘ pozmeňujúci návrh je na jednotlivých inštitúciách.“

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

14 Česká republika navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutú smernicu a uložil Parlamentu a Rade povinnosť nahradiť trovy konania,
- subsidiárne,
- zrušil článok 1 bod 6 napadnutej smernice v rozsahu, v akom dopĺňa článok 5 ods. 3 a článok 6 ods. 6 druhý pododsek do smernice 91/477,
- zrušil článok 1 bod 7 napadnutej smernice v rozsahu, v akom dopĺňa článok 7 ods. 4a do smernice 91/477,
- zrušil článok 1 bod 19 napadnutej smernice v rozsahu, v akom:

- dopĺňa body 6 až 8 do kategórie A časti II prílohy I smernice 91/477,
- mení kategóriu B časti II tejto prílohy I,
- dopĺňa bod 6 do kategórie C časti II tejto prílohy I,
- mení časť III tej istej prílohy I smernice 91/477, ako aj
- uložil Parlamentu a Rade povinnosť nahradiť trovy konania.

15 Parlament a Rada navrhujú, aby Súdny dvor žalobu zamietol a uložil Českej republike povinnosť nahradiť trovy konania. Subsidiárne za predpokladu, že by Súdny dvor zrušil napadnutú smernicu, Rada navrhuje, aby Súdny dvor nariadil zachovanie jej účinkov na dostatočne dlhé obdobie, aby umožnil prijatie potrebných opatrení.

16 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 5. januára 2018 sa vyhovel návrhom Maďarska a Poľskej republiky na vstup do konania ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov Českej republiky.

17 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z toho istého dňa sa vyhovel návrhom Francúzskej republiky a Komisie na vstup do konania ako vedľajších účastníkov konania na podporu návrhov Parlamentu a Rady.

18 Súčasne s prejednávanou žalobou podala Česká republika návrh na nariadenie predbežného opatrenia, v ktorom žiadala, aby Súdny dvor nariadil odklad výkonu napadnutej smernice.

19 Uznesením z 27. februára 2018, Česká republika/Parlament a Rada (C-482/17 R, neuvverejnené, EU:C:2018:119), podpredseda Súdneho dvora zamietol tento návrh na nariadenie predbežného opatrenia, keďže Česká republika nepreukázala splnenie podmienky týkajúcej sa naliehavosti, a rozhodol, že o trovách tohto konania sa rozhodne neskôr.

O žalobe

20 Na podporu svojich žalobných návrhov Česká republika uvádza štyri žalobné dôvody založené po prvé na porušení zásady prenesenia právomoci, po druhé porušení zásady proporcionality, po tretie porušení zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery a po štvrté porušení zásady zákazu diskriminácie.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady prenesenia právomoci

Argumentácia účastníkov konania

21 Vo svojom prvom žalobnom dôvode Česká republika tvrdí, že hoci cieľom smernice 91/477 je harmonizovať vnútroštátne pravidlá týkajúce sa nadobúdania a držby strelných zbraní s cieľom odstrániť prekážky vnútorného trhu, nie je to prípad napadnutej smernice. Z jej obsahu a odôvodnenia totiž vyplýva, že cieľom, ktorý sleduje, je výlučne zabezpečenie vyššej úrovne verejnej bezpečnosti v súvislosti s teroristickou hrozbou a inými formami trestnej činnosti. Z dôvodovej správy k napadnutej smernici vyplýva, že táto smernica nie je odôvodnená ani existujúcimi prekážkami, ani nebezpečenstvom prekážok fungovania vnútorného trhu, ale výlučne bojom proti zneužívaniu strelných zbraní na trestnú alebo teroristickú činnosť.

22 Za týchto podmienok Česká republika usudzuje, že článok 114 ZFEÚ nemôže predstavovať vhodný právny základ pre prijatie napadnutej smernice. Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že

aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa voľného pohybu tovaru musí byť hlavným cieľom právnej úpravy Únie, ktorá bola prijatá na základe tohto článku, pričom prípadné iné ciele majú byť len vedľajšie. Zákaz držby určitých poloautomatických strelných zbraní a ich nabíjajacích zariadení, ktorý predstavuje hlavnú novinku napadnutej smernice, však nesúvisí s konkrétnymi nedostatkami v rámci fungovania vnútorného trhu, ktoré identifikovala Komisia.

23 Navyše v Zmluvách v súčasnosti neexistuje právny základ pre prijatie takého zákazu. V oblasti predchádzania trestnej činnosti a terorizmu je totiž harmonizácia výslovne vylúčená článkom 84 ZFEÚ. To je odrazom skutočnosti, že v súlade s článkom 4 ods. 2 ZEÚ sú členské štáty výlučne zodpovedné za národnú bezpečnosť na svojom území a musia mať možnosť zabezpečiť tam zachovanie verejného poriadku. Prijatím napadnutej smernice teda normotvorca Únie prekročil svoje právomoci a porušil článok 5 ods. 2 ZEÚ.

24 Česká republika zdôrazňuje, že nespochybňuje právo normotvorcu Únie na zmenu platných smerníc. Zmeny týchto smerníc by sa však mali prijať na právnom základe, ktorý by bol v súlade s ich cieľmi a v medziach právomocí Únie, s výnimkou opatrení, ktoré nemohli byť obsiahnuté v pôvodnom znení, ktoré nie sú založené na ich vlastnom právnom základe a ktoré idú nad rámec právomocí Únie.

25 Maďarsko podporuje argumentáciu Českej republiky a dodáva, že pri určovaní pozmeňujúceho právneho základu treba ako celok preskúmať akt, do ktorého patrí predmetná právna úprava, z toho ale nevyplýva, že právny základ pozmeňujúceho aktu sa má stanoviť len s ohľadom na jeho účely a obsah zmeneného aktu. To by totiž normotvorcovi Únie umožnilo, aby sa odchyľil od procesných pravidiel stanovených v zmluvách, o ktorých sa hlasuje kvalifikovanou väčšinou alebo jednomyselne, a rovnako ako v prejednávanej veci, obišiel zásadu zverených právomocí.

26 Aj keby bolo treba v prejednávanej veci pripustiť, že vzhľadom na pôvodné ciele smernice 91/477 nie je účel napadnutej smernice úplne vzdialený cieľom, ktoré sleduje článok 114 ZFEÚ, pokiaľ ide o napadnutú smernicu, sú tieto ciele nanajvýš vedľajšie vo vzťahu k hlavnému cieľu zmien v nej obsiahnutých, ktorým je predchádzanie trestnej činnosti. Článok 114 ZFEÚ preto nemôže slúžiť ako právny základ tejto smernice.

27 Poľská republika tiež podporuje argumentáciu Českej republiky a dodáva, že samotná podstata zásady zverených právomocí je spochybnená v prípade, keď je zmena aktu Únie prijatá na právnom základe, ktorý bol pôvodne prijatý na účely prijatia takéhoto aktu, bez ohľadu na cieľ a obsah takto vykonanej zmeny.

28 Okrem toho Poľská republika tvrdí, že z hľadiska práva Únie je nebezpečné len strelivo, ale nie strelné zbrane, takže žiadne tvrdenie nemožno vyvodiť z údajne nebezpečnej povahy strelných zbraní na účely odôvodnenia opatrení spočívajúcich v zákaze uvádzania určitých strelných zbraní na trh alebo harmonizovať podmienky ich nadobúdania, držby a pohybu v rámci vnútorného trhu.

29 Okrem toho zákaz obchodovania s niektorými kategóriami strelných zbraní podľa Poľskej republiky neľahčí fungovanie vnútorného trhu. Napadnutá smernica naopak povedie k vzniku nových prekážok jeho fungovania, pretože opomína zjednotenie dátumu, od ktorého treba strelné zbrane považovať za zbrane historické, a zavádza nielen nové definície, ktoré sú nejednoznačné, ale aj pravidlá, ktoré môžu viesť k nerovnakému prebratiu do vnútroštátneho práva členských štátov.

30 Parlament a Rada podporované Francúzskou republikou a Komisiou spochybňujú argumentáciu Českej republiky, ako aj argumentáciu na jej podporu zo strany Maďarska a Poľskej republiky.

Posúdenie Súdny dvorom

31 Na úvod treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí voľba právneho základu aktu Únie vychádzať z objektívnych skutočností, ktoré môžu byť predmetom súdneho preskúmania, medzi ktoré patrí cieľ a obsah tohto aktu. Ak preskúmanie dotknutého aktu preukáže, že sleduje dvojaký cieľ alebo že obsahuje dve zložky, a ak jeden z nich možno označiť za hlavný alebo prevažujúci, zatiaľ čo druhý je len doplňujúci, musí sa tento akt založiť iba na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka (rozsudok z 23. januára 2018, Buhagiar a i., C-267/16, EU:C:2018:26, bod 41, ako aj citovaná judikatúra).

32 Navyše z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na účely určenia vhodného právneho základu možno zohľadniť právny kontext, do ktorého patrí nová právna úprava, najmä v rozsahu, v akom je takýto kontext spôsobilý objasniť cieľ uvedenej právnej úpravy (rozsudok z 3. septembra 2009, Parlament/Rada, C-166/07, EU:C:2009:499, bod 52).

33 Podľa článku 114 ods. 1 ZFEÚ Parlament a Rada prijímajú opatrenia na aproximáciu ustanovení zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré smerujú k vytváraniu a fungovaniu vnútorného trhu.

34 Pokiaľ ide o podmienky uplatňovania tohto ustanovenia, z ustálenej judikatúry vyplýva, že len samotné konštatovanie rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami nepostačuje na odôvodnenie odkazu na článok 114 ZFEÚ, inak je to ale v prípade rozdielov medzi ustanoveniami zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré by mohli byť prekážkou pri uplatňovaní základných slobôd a mohli by súčasne mať priamy vplyv na fungovanie vnútorného trhu (rozsudok zo 4. mája 2016, Komisia/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 32, ako aj citovaná judikatúra).

35 Okrem toho, hoci odkaz na článok 114 ZFEÚ ako na právny základ je možný vzhľadom na predchádzanie budúcim prekážkam v obchodovaní vyplývajúcim z odlišného vývoja vnútroštátnych právnych úprav, výskyt takýchto prekážok musí byť pravdepodobný a cieľom predmetného opatrenia musí byť ich zamedzenie (rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 33, ako aj citovaná judikatúra).

36 Súdny dvor okrem iného rozhodol, že ak sú podmienky na použitie článku 114 ZFEÚ ako právneho základu splnené, normotvorcovi Únie nemožno zabrániť v tom, aby sa opieral o tento právny základ vzhľadom na to, že ochrana všeobecných záujmov uvedených v odseku 3 tohto článku, medzi ktoré patrí aj bezpečnosť, je rozhodujúcim činiteľom pri rozhodovaní (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 34, ako aj citovanú judikatúru).

37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že ak existujú prekážky obchodu alebo je pravdepodobné, že v budúcnosti vzniknú z dôvodu, že členské štáty prijali alebo prijímajú odlišné opatrenia týkajúce sa istého výrobku alebo kategórie výrobkov, ktoré zaručujú odlišné úrovne ochrany a z tohto dôvodu obmedzujú voľný pohyb daného výrobku alebo daných výrobkov v Únii, článok 114 ZFEÚ oprávňuje normotvorcu Únie na to, aby zasiahol a prijal vhodné opatrenia na jednej strane v súlade s odsekom 3 tohto článku a na druhej strane v súlade s právnymi zásadami uvedenými v Zmluve o FEÚ alebo vyplývajúcimi z judikatúry, najmä so zásadou proporcionality (rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 36, ako aj citovaná judikatúra).

38 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak akt založený na článku 114 ZFEÚ už odstránil všetky prekážky obchodu v oblasti, ktorú harmonizuje, normotvorca Únie nemôže byť zbavený možnosti prispôbiť tento akt každej zmene okolností alebo vývoju poznatkov s ohľadom na

jeho úlohu dbať na ochranu všeobecných záujmov uznaných Zmluvou (rozsudok z 8. júna 2010, Vodafone a i., C-58/08, EU:C:2010:321, bod 34, ako aj citovaná judikatúra).

39 Normotvorca Únie totiž v takejto situácii môže riadne splniť úlohu, ktorá mu prináleží, a to dbať na ochranu všeobecných záujmov uznaných Zmluvou, len vtedy, ak mu je dovolené prispôbiť príslušnú právnu úpravu Únie takýmto zmenám a vývoju [pozri v tomto zmysle rozsudok British American Tobacco (Investments) a Imperial Tobacco, C-491/01, EU:C:2002:741, bod 77].

40 Z judikatúry Súdneho dvora totiž vyplýva, že boj proti medzinárodnému terorizmu s cieľom zachovať mier a medzinárodnú bezpečnosť predstavuje cieľ všeobecného záujmu Únie. To isté platí pre boj proti závažnej trestnej činnosti s cieľom zaručiť verejnú bezpečnosť (rozsudok z 8. apríla 2014, Digital Rights Ireland a i., C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, bod 42, ako aj citovaná judikatúra).

41 V prejednávanej veci, zatiaľ čo Česká republika, ktorú podporuje Maďarsko a Poľská republika, v podstate tvrdí, že pri určovaní právneho základu napadnutej smernice sa musí táto smernica posudzovať izolovane, Parlament a Rada, podporované v tomto bode Francúzskou republikou, tvrdia, že toto posúdenie sa musí vykonať s prihliadnutím najmä na smernicu 91/477, ktorú má napadnutá smernica zmeniť.

42 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že najmä z judikatúry pripomenutej v bodoch 32, 38 a 39 tohto rozsudku vyplýva, že pokiaľ ide o právnu úpravu, ktorá mení existujúcu právnu úpravu, treba na účely identifikácie jej právneho základu zohľadniť aj existujúcu právnu úpravu, ktorú mení, a najmä jej cieľ a obsah.

43 Vzhľadom na to, že napadnutá smernica bola smernicou, ktorou sa mení smernica 91/477, najmä tým, že do nej doplnila nové ustanovenia, táto posledná uvedená smernica tvorí právny kontext napadnutej smernice. To potvrdzujú okrem iného odôvodnenia 1 a 2 napadnutej smernice, ktoré odkazujú na rovnováhu zavedenú smernicou 91/477 medzi záväzkom zabezpečiť určitú slobodu pohybu určitých strelných zbraní a ich základných častí v rámci Únie na jednej strane a potrebou vymedziť túto slobodu určitými zárukami bezpečnostného charakteru, prispôbenými týmto výrobkom, ako aj potrebou upraviť túto rovnováhu s cieľom bojovať proti zneužívaniu týchto zbraní na kriminálne účely a s prihliadnutím na „nedávne teroristické činy“.

44 Na druhej strane prístup presadzovaný Českou republikou, ktorú podporuje Maďarsko a Poľská republika, by mohol viesť k paradoxnému výsledku, a to, že zatiaľ čo pozmeňujúci akt by nemohol byť prijatý na základe článku 114 ZFEÚ, normotvorca Únie by naopak mohol dospieť k tomu istému normatívnemu výsledku zrušením pôvodného aktu a jeho úplným prepracovaním v rámci nového aktu prijatého na základe tohto ustanovenia.

45 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia tieto členské štáty a ako to správne uvádzajú Parlament a Rada, v prejednávanej veci treba identifikovať právny základ, na ktorom mala byť napadnutá smernica prijatá s prihliadnutím najmä na kontext vytvorený smernicou 91/477, ako aj na právnu úpravu vyplývajúcu zo zmien, ktoré sa v nej vykonali prostredníctvom napadnutej smernice.

46 Po prvé, pokiaľ ide o smernicu 91/477, z jej druhého až štvrtého odôvodnenia vyplýva, že bola prijatá s cieľom vybudovať vnútorný trh a že v tejto súvislosti zrušenie kontrol bezpečnosti prepravovaných predmetov a osôb okrem iného predpokladá aproximáciu právnych predpisov prostredníctvom účinných pravidiel o strelných zbraniach s cieľom stanoviť kontroly ich nadobudnutia, držby a prepravy v rámci členských štátov. Podľa piateho odôvodnenia tejto smernice totiž takáto právna úprava povedie k väčšej vzájomnej dôvere medzi členskými štátmi v oblasti ochrany osôb (rozsudok z 23. januára 2018, Buhagiar a i., C-267/16, EU:C:2018:26, bod 43).

47 Pokiaľ ide o obsah smernice 91/477, ten vytvára minimálny jednotný rámec pre držbu a nadobúdanie zbraní, ako aj ich prepravu medzi členskými štátmi. Na tento účel táto smernica predpokladá ustanovenia, pokiaľ ide o podmienky, za ktorých sa môžu nadobúdať a držať strelné zbrane rôznych kategórií, a súčasne stanovuje, že z dôvodu verejnej bezpečnosti by sa nadobúdanie určitých druhov strelných zbraní malo zakázať. Táto smernica ďalej obsahuje pravidlá, ktorými sa zosúladujú administratívne opatrenia členských štátov týkajúce sa pohybu strelných zbraní na civilné použitie, keďže základnou zásadou je zákaz pohybu zbraní, pokiaľ neboli dodržané postupy ustanovené na tento účel v tejto smernici (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. januára 2018, Buhagiar a i., C-267/16, EU:C:2018:26, body 49 až 51).

48 Súdny dvor tak rozhodol, že smernica 91/477 predstavuje opatrenie s cieľom zabezpečiť, pokiaľ ide o voľný pohyb tovaru, konkrétne strelné zbrane na civilné použitie, aproximáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov vymedzením tejto slobody prostredníctvom bezpečnostných záruk prispôsobených povahe tohto tovaru (rozsudok z 23. januára 2018, Buhagiar a i., C-267/16, EU:C:2018:26, bod 52).

49 Po druhé, pokiaľ ide najskôr o účel napadnutej smernice, z odôvodnenia 2 tejto smernice vyplýva, že jej cieľom je zlepšiť niektoré aspekty smernice 91/477 a upraviť rovnováhu medzi voľným pohybom dotknutého tovaru a zárukami bezpečnostného charakteru, najmä s prihliadnutím na „nedávne teroristické činy“. Aj keď z odôvodnení 9, 15, 20, 21 a 23 napadnutej smernice, ktoré sa týkajú najmä najnebezpečnejších strelných zbraní, deaktivovaných a poloautomatických strelných zbraní, síce vyplýva, že bezpečnostné obavy viedli normotvorcu Únie k stanoveniu prísnejších pravidiel pre tieto druhy zbraní, nič to nemení na tom, že prijatím tejto smernice sa snažil uľahčiť voľný pohyb určitých zbraní, ako to potvrdzuje aj odôvodnenie 6 uvedenej smernice týkajúce sa označenia strelných zbraní a ich hlavných častí.

50 Pokiaľ ide ďalej o obsah napadnutej smernice, treba poukázať na to, že v jej článku 1 bode 1 sú uvedené presné definície okrem iného osôb, predmetov a činností, ktoré podliehajú novej právnej úprave. Bod 3 tohto článku zavádza nový systém označovania strelných zbraní a ich hlavných častí, reguluje činnosť podnikateľov v oblasti zbraní a spresňuje údaje, ktoré sa majú registrovať v databázach členských štátov, ich uchovávanie a dostupnosť. Bod 6 uvedeného článku uvádza podmienky, za ktorých sa vydávajú a odnímajú povolenia na nadobúdanie a držbu strelných zbraní, obsahuje pravidlá týkajúce sa dohľadu nad strelnými zbraňami s cieľom znížiť riziko prístupu neoprávnených osôb, zakazuje nadobúdanie a držbu strelných zbraní kategórie A a spresňuje výnimky z tohto zákazu. Bod 7 tohto článku stanovuje pravidelnú kontrolu povolení na držanie strelných zbraní a stanovuje možnosť členských štátov udeliť ďalšiu výnimku zo zákazu držania strelných zbraní kategórie A. Článok 1 bod 8 napadnutej smernice pripomína, že členské štáty môžu zakázať nadobúdanie a držanie strelných zbraní kategórií B a C. V súlade s bodom 9 tohto článku podlieha strelivo a niektoré nabíjacie zariadenia rovnakým pravidlám ako nadobúdanie a držba strelných zbraní, pre ktoré sú určené. Bod 10 tohto článku reguluje poplašné, signálne a deaktivované zbrane. Bod 12 tohto článku v zásade zakazuje prevoz strelných zbraní z jedného členského štátu do druhého a jeho bod 13 upravuje výnimky, ktoré sa vzťahujú na tento prevoz. Článok 1 bod 14 napadnutej smernice sa týka výmeny informácií medzi členskými štátmi a bod 19 tohto článku mení prílohu I smernice 91/477 stanovením podrobnejšej klasifikácie strelných zbraní kategórií A až C.

51 Napadnutá smernica teda obsahuje rovnako ako smernica 91/477 ustanovenia o držbe a nadobúdaní zbraní, ako aj ich prevoze medzi členskými štátmi. Tieto ustanovenia konkrétne upravujú nadobúdanie a držbu zbraní jednotlivcami, pričom okrem iného stanovujú, že niektoré z týchto zbraní sú zakázané, zatiaľ čo iné podliehajú povoleniam alebo ohláseniu. Tieto ustanovenia ďalej harmonizujú správne opatrenia členských štátov týkajúce sa pohybu strelných zbraní pre civilné použitie.

52 Napokon z viacerých dokumentov, ktoré slúžili k príprave napadnutej smernice a s ktorými bol Súdny dvor oboznámený, vyplýva, že prijatím tejto smernice mal normotvorca Únie v skutočnosti v úmysle zabezpečiť bezpečnosť občanov Únie v novom bezpečnostnom kontexte, a súčasne zlepšiť fungovanie vnútorného trhu so strelnými zbraňami prijatím riešení vzniknutých problémov. Hodnotenie REFIT konkrétne poukázalo na to, že riadne fungovanie vnútorného trhu so strelnými zbraňami na civilné účely by bolo ohrozené normatívnymi rozdielmi medzi členskými štátmi, ktoré sa týkajú klasifikácie strelných zbraní v kategóriách C a D, ako aj rozdielmi pri uplatňovaní ustanovení týkajúcich sa európskeho zbrojného pasu.

53 Keď teda normotvorca Únie takto upravil rovnováhu medzi voľným pohybom tovaru a zárukami bezpečnostného charakteru, len tým prispôbil pravidlá držby a nadobúdania strelných zbraní stanovené v smernici 91/477 novému vývoju.

54 Po prvé, ako totiž tvrdí Parlament a Rada, prijatím napadnutej smernice normotvorca Únie pokračoval – v kontexte nových bezpečnostných rizík – v naplňovaní cieľa stanoveného v piatom odôvodnení smernice 91/477, ktorým je posilnenie vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi v oblasti ochrany bezpečnosti osôb stanovením kategórií strelných zbraní, ktorých nadobúdanie a držba fyzickými osobami sú zakázané alebo podliehajú povoleniu alebo ohláseniu, teda cieľa, ktorý má ako taký zabezpečiť riadne fungovanie vnútorného trhu.

55 V tejto súvislosti je nesporné, že okolnosti sa podstatne zmenili od prijatia smernice 91/477, predovšetkým vzhľadom na to, že Únia sa viackrát rozšírila, bol vytvorený schengenský priestor, ktorý bol rozšírený na podstatnú časť Únie, a napokon zosilneli teroristické hrozby a cezhraničná kriminalita.

56 Z judikatúry pripomenutej v bodoch 38 až 40 tohto rozsudku však vyplýva, že normotvorca Únie nemôže byť zbavený možnosti prispôbiť na základe článku 114 ZFEÚ akt, akým je smernica 91/477, akejkoľvek zmene okolností alebo akémukoľvek vývoju znalostí, pokiaľ ide o jeho úlohu dbať na ochranu všeobecných záujmov uznaných Zmluvami, vrátane zachovania verejnej bezpečnosti.

57 Po druhé, ako uviedla generálna advokátka v bodoch 46 a 47 svojich návrhov, harmonizácia aspektov týkajúcich sa bezpečnosti tovarov je jedným zo základných prvkov na účely zabezpečenia riadneho fungovania vnútorného trhu, keďže rozličné právne úpravy v tejto oblasti môžu vytvárať prekážky obchodu. Na rozdiel od tvrdenia Poľskej republiky je pritom charakteristikou strelných zbraní ich nebezpečnosť nielen pre užívateľov, ale aj pre širokú verejnosť, ako to už Súdny dvor uviedol v bode 54 rozsudku z 23. januára 2018, Buhagiar a i. (C-267/16, EU:C:2018:26), a preto sa úvahy týkajúce sa verejnej bezpečnosti, ako to pripomína piate odôvodnenie smernice 91/477, zdajú byť nevyhnutné v rámci právnej úpravy týkajúcej sa nadobúdania a držby tohto tovaru.

58 Po tretie údaje uvedené v spise predloženom Súdnemu dvoru nijako nepreukázali, že normotvorca Únie nezohľadnil právny základ, ktorý predstavuje článok 114 ZFEÚ, a v dôsledku toho prekročil hranice právomocí zverených Únii, keby namiesto prijatia napadnutej smernice prepracoval smernicu 91/477, do ktorej by prostredníctvom alternatívneho legislatívneho postupu zahrnul zmeny, ktoré priniesla napadnutá smernica.

59 Z tých istých skutočností naopak vyplýva, že akt, ktorý je výsledkom zmien vykonaných napadnutou smernicou v smernici 91/477, obsahuje právnu úpravu vnútorného trhu so strelnými zbraňami na civilné použitie, ktorá je prispôsobená osobitostiam tohto tovaru a ktorá aj naďalej zabezpečuje, ako to Súdny dvor konštatoval v bode 52 svojho rozsudku z 23. januára 2018, Buhagiar a i. (C-267/16, EU:C:2018:26), pokiaľ ide o voľný pohyb tovaru, aproximáciu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, pri súčasnom vymedzení tejto slobody zárukami bezpečnostného charakteru prispôsobenými povahou dotknutého tovaru.

60 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenie Poľskej republiky, že zákaz uvádzania niektorých kategórií strelných zbraní neľahčuje fungovanie vnútorného trhu a že z napadnutej smernice vyplývajú nové prekážky voľného pohybu strelných zbraní na civilné použitie, treba na jednej strane pripomenúť, že výrazom „opatrenia na aproximáciu“ uvedeným v článku 114 ZFEÚ chceli autori Zmluvy zveriť normotvorcovi Únie v závislosti od všeobecného kontextu a osobitných okolností harmonizovanej oblasti priestor pre voľnú úvahu, pokiaľ ide o techniku aproximácie, ktorá je najvhodnejšia na dosiahnutie požadovaného výsledku, najmä v oblastiach, pre ktoré sú charakteristické zložité technické osobitosti (rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 37, ako aj citovaná judikatúra).

61 V závislosti od okolností tieto opatrenia môžu zahŕňať zaviazanie všetkých členských štátov na povolenie uvádzať dotknutý výrobok alebo výrobky na trh, stanoviť pre toto povolenie určité podmienky, ba dokonca dočasne alebo trvalo zakázať uvádzanie jedného alebo viacerých výrobkov na trh (rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, bod 38, ako aj citovaná judikatúra).

62 V prejednávanej veci však vzhľadom na okolnosti uvedené v bodoch 54 až 57 tohto rozsudku nič nenasvedčuje tomu, že by normotvorca Únie prekročil mieru voľnej úvahy, ktorú mu v súvislosti s technikou harmonizácie zveruje právny základ tvorený článkom 114 ZFEÚ, keď s cieľom zaistiť zachovanie obmedzeného voľného pohybu strelných zbraní pre civilné použitie na vnútornom trhu prijal opatrenia spočívajúce v doplnení niektorých poloautomatických strelných zbraní do kategórie A obsahujúcej strelné zbrane zakázané smernicou 91/477 a v zavedení ostatných ustanovení, ktoré podľa Poľskej republiky povedú k vzniku nových prekážok.

63 Na druhej strane, pokiaľ ide o to, že uvedenou argumentáciou sa má spochybníť vhodnosť namietaných opatrení pre dosiahnutie cieľov článku 114 ZFEÚ, treba uviesť, že táto argumentácia sa prekrýva s argumentáciou, ktorú Česká republika uvádza na podporu druhej časti druhého žalobného dôvodu, takže ich treba posúdiť spoločne až v rámci tejto časti.

64 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba prvý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality

O prvej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa posúdenia proporcionality niektorých opatrení napadnutej smernice normotvorcom Únie

- *Argumentácia účastníkov konania*

65 V prvej časti svojho druhého žalobného dôvodu Česká republika tvrdí, že normotvorca Únie prijal napadnutú smernicu, hoci zjavne nemal dostatočné informácie o potenciálnych vplyvoch prijatých opatrení. Nemohol teda dodržať svoju povinnosť preveriť si, či sú tieto opatrenia v súlade so zásadou proporcionality.

66 V prvom rade ani formálne konštatovanie v bode 33 odôvodnenia napadnutej smernice, ani zodpovedajúce pasáže dôvodovej správy podľa Českej republiky neobsahujú dostatočne konkrétne úvahy o proporcionality niektorých ustanovení tejto smernice.

67 Ďalej uskutočnenie posúdenia vplyvu navrhovanej právnej úpravy je pre Komisiu záväzná vo všetkých prípadoch, keď treba očakávať významný vplyv na práva a povinnosti osôb. Posúdenie vplyvu navrhovanej právnej úpravy je tak záväzkom, ktorý je stanovený v medziinštitucionálnej dohode. Konkrétne bod 12 druhý pododsek tejto dohody nemožno vykladať v tom zmysle, že Komisia môže rezignovať na uskutočnenie posúdenia vplyvu, kedykoľvek to uzná za vhodné, ale musí sa chápať ako výzva Komisii, ktorá má zaistiť, aby posúdenie vplyvu nezdržalo legislatívny proces.

68 Prijatiu napadnutej smernice však nepredchádzalo žiadne posúdenie vplyvu, hoci má významný vplyv na všetky členské štáty, najmä na vlastnícke právo občanov. Predovšetkým nemožno posúdenie REFIT považovať za takúto analýzu, keďže toto posúdenie sa nezaoberá vplyvom nových prijatých opatrení.

69 Okrem toho na základe skúseností Českej republiky možno pochybovať o tom, že by prijaté opatrenia boli vhodné na dosiahnutie cieľa boja proti zneužívaniu strelných zbraní, keďže v tomto členskom štáte bol počas posledných desiatich rokov spáchaný jediný trestný čin, okrem iného z nedbanlivosti, so strelnou zbraňou patriacou do kategórie A, ktorej uvádzanie na trh a držba sú v zásade zakázané.

70 Rovnako, pokiaľ ide o možnosť úpravy poloautomatických strelných zbraní na automatické strelné zbrane, v hodnotení REFIT sa konštatovalo, že nebol zistený žiadny prípad zneužitia použitia strelných zbraní, ktoré boli takto upravené. Navyše uvedené úpravy sa uskutočnili buď za pomoci doplnkov, ktoré napadnutá smernica neupravuje, alebo za pomoci inštalácie hlavných častí automatických strelných zbraní, ktoré už boli zakázané smernicou 91/477 pred zmenou zavedenou napadnutou smernicou.

71 Napokon aj keď Česká republika môže pripustiť, že posúdenie možného vplyvu prijatých opatrení možno vykonať aj inak, ako prostredníctvom formálneho posúdenia vplyvu, normotvorca Únie sa ho nemôže úplne vzdať. V prejednávanvej veci však normotvorca Únie ani nedisponoval inými zdrojmi dostatočných informácií, ktoré by mu umožnili posúdiť primeranosť niektorých opatrení zavedených napadnutou smernicou, pretože žiadna zo štúdií citovaných na tento účel žalovanými inštitúciami a Komisiou sa netýkala vplyvu týchto opatrení.

72 Medzi uvedené opatrenia patrí zákaz poloautomatických strelných zbraní, na ktoré sa vzťahuje príloha I časť II kategórie A body 6 až 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, pretože chýbajú informácie o tom, do akej miery sa zbrane v legálnom vlastníctve zaradené v týchto bodoch používajú pri trestnej činnosti, vzhľadom na počet bezproblémových vlastníkov, ktorých sa tento zákaz týka. Normotvorca Únie zakázal aj niektoré nabíjacie zariadenia do poloautomatických strelných zbraní, hoci nič nedokazuje, že toto opatrenie je vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa.

73 Normotvorca Únie údajne navyše sprísnil právnu úpravu niektorých druhov strelných zbraní, vrátane replík historických strelných zbraní, hoci nemal k dispozícii údaje o tom, do akej miery je nebezpečné používanie týchto zbraní pri páchaní teroristickej činnosti a závažnej trestnej činnosti, a nevyhodnotil toto nebezpečenstvo v porovnaní s vplyvom takto sprísnenej právnej úpravy na práva bezproblémových vlastníkov.

74 Maďarsko podporuje argumentáciu Českej republiky a dodáva, že podľa bodu 13 prvého odseku druhej vety medziinštitucionálnej dohody musí analýza vplyvu v zásade sprevádzať iniciatívy uvedené v pracovnom programe Komisie. Komisia teda konala v rozpore s týmto ustanovením, keď predložila svoj návrh smernice bez posúdenia vplyvu a následne nevykonala nápravu. Navyše žalovaní ani v neskorších fázach legislatívneho procesu neuskutočnili žiadnu analýzu vplyvu. Preto aj s ohľadom na skutočnosť, že ani hodnotenie REFIT, ani ostatné uvedené štúdie neobsahujú takéto analýzy, normotvorca Únie nemal k dispozícii dostatočné informácie na preskúmanie primeranosti opatrení uvedených v napadnutej smernici.

75 Parlament a Rada podporované Komisiou spochybňujú argumentáciu Českej republiky, ako aj argumentáciu, ktorú na jej podporu uvádza Maďarsko.

- *Posúdenie Súdnyim dvorom*

76 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že zásada proporcionality je jednou zo všeobecných zásad práva Únie a vyžaduje, aby prostriedky stanovené v ustanovení práva Únie boli primerané na dosiahnutie legitímnych cieľov sledovaných dotknutou právnou úpravou a nešli nad rámec toho, čo je potrebné na ich dosiahnutie (rozsudok z 8. júna 2010, Vodafone a i., C-58/08, EU:C:2010:321, bod 51, ako aj citovaná judikatúra).

77 Pokiaľ ide o súdne preskúmanie dodržiavania týchto podmienok, Súdny dvor priznal normotvorcovi Únie v rámci výkonu právomoci, ktorými disponuje, širokú mieru voľnej úvahy v oblasti, kde si jeho konanie vyžaduje výber tak politickej, ako aj hospodárskej alebo sociálnej povahy, a kde má povinnosť vykonať komplexné posúdenie a hodnotenie. Nejde preto o to, či prijaté opatrenie v tejto oblasti bolo jedinou alebo najlepšou možnosťou, pretože zákonnosť tohto opatrenia môže ovplyvniť len jeho zjavne neprimeraná povaha vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušné inštitúcie sledujú (rozsudok z 8. júna 2010, Vodafone a i., C-58/08, EU:C:2010:321, bod 52, ako aj citovaná judikatúra).

78 Okrem toho široká miera voľnej úvahy normotvorcu Únie, s ktorou sa spája obmedzené súdne preskúmanie jej výkonu, sa nevzťahuje len na povahu a dosah prijímaných predpisov, ale v určitej miere aj na určenie základných údajov (rozsudok z 21. júna 2018, Poľsko/Parlament a Rada, C-5/16, EU:C:2018:483, bod 151, ako aj citovaná judikatúra).

79 Aj v prípade, ak má normotvorca Únie širokú mieru voľnej úvahy, je povinný oprieť svoje rozhodnutie o objektívne kritériá a zisťovať, či môžu ciele sledované zvoleným opatrením odôvodniť značné negatívne hospodárske dôsledky pre niektoré hospodárske subjekty. Podľa článku 5 protokolu (č. 2) o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, ktorý je prílohou Zmluvy o EÚ a Zmluvy o FEÚ, totiž návrhy legislatívnych aktov zohľadnia potrebu udržať akúkoľvek záťaž hospodárskych subjektov na čo najnižšej úrovni, primeranej sledovanému cieľu (rozsudok zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14, EU:C:2016:323, body 97 a 98).

80 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora ďalej vyplýva, že platnosť právneho aktu Únie sa má posudzovať s prihliadnutím na okolnosti, o ktorých normotvorca Únie vedel v čase prijímania dotknutej právnej úpravy (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. septembra 2017, Slovensko a Maďarsko/Rada, C-643/15 a C-647/15, EU:C:2017:631, bod 221).

81 Aj keď má takéto súdne preskúmanie obmedzenú pôsobnosť, je potrebné, aby boli inštitúcie Únie, autori predmetného aktu, schopné Súdneho dvoru preukázať, že akt bol prijatý na základe efektívneho výkonu ich voľnej úvahy, čo predpokladá zohľadnenie všetkých relevantných skutočností a okolností situácie, ktorú mal tento akt upravovať. Z toho vyplýva, že tieto inštitúcie musia mať prinajmenšom možnosť jasným a jednoznačným spôsobom predložiť a vysvetliť základné údaje, ktoré sa musia zohľadniť pri odôvodnení napadnutých opatrení uvedeného aktu a od ktorých závisí výkon ich voľnej úvahy (rozsudok z 21. júna 2018, Poľsko/Parlament a Rada, C-5/16, EU:C:2018:483, body 152 a 153, ako aj citovaná judikatúra).

82 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, ako to urobila generálna advokátka v bodoch 94 až 97 svojich návrhov, že povinnosť vykonať posúdenie vplyvu v každom jednotlivom prípade nevyplýva, na rozdiel od toho, čo tvrdí Česká republika, ktorú podporuje Maďarsko, zo znenia bodov 12 až 15 medziinštitucionálnej dohody.

83 Z týchto bodov po prvé vyplýva, že Parlament, Rada a Komisia sa zhodujú na tom, že posúdenia vplyvu prispievajú k lepšej kvalite právnych predpisov Únie a že sú nástrojom, ktorý má uvedeným trom inštitúciám pomáhať dospieť k podloženým rozhodnutiam. Po druhé tieto body spresňujú, že posúdenia vplyvu nesmú viesť k zbytočným odkladom v procese tvorby práva, ani ovplyvňovať kapacitu spolunormotvorcov navrhovať zmeny, pri ktorých je navyše stanovené, že sa

môžu uskutočniť doplnkové posúdenia vplyvu, ak to Parlament a Rada považujú za vhodné a nevyhnutné. Po tretie v tých istých bodoch sa uvádza, že Komisia bude vykonávať posúdenia vplyvu svojich legislatívnych iniciatív, v prípade ktorých sa očakáva významný hospodársky, environmentálny alebo sociálny vplyv. Po štvrté sa spresňuje, že pri rozhodovaní o legislatívnych návrhoch Komisie Parlament a Rada v plnej miere zohľadnia posúdenia vplyvu vypracované Komisiou.

84 Z toho vyplýva, že vypracovanie posúdení vplyvu predstavuje etapu legislatívneho procesu, ktorá sa vo všeobecnosti musí uskutočniť, pokiaľ legislatívna iniciatíva bude mať taký vplyv.

85 Nevykonanie posúdenia vplyvu však nemožno kvalifikovať ako porušenie zásady proporcionality, ak sa normotvorca nachádza v osobitnej situácii, ktorá vyžaduje, aby od neho upustil, a má dostatok informácií, ktoré mu umožnia posúdiť primeranosť prijatého opatrenia.

86 V tejto súvislosti a po druhé na to, aby spolunormotvorcovia skutočne využili svoju právomoc voľnej úvahy, musia počas legislatívneho procesu zohľadniť vedecké a iné zistenia, ktoré sa stali dostupnými, a to vrátane vedeckých dokumentov, ktoré členské štáty použili na zasadnutiach Rady a ktoré Rada sama nevlastní (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. júna 2018, Poľsko/Komisia, C-5/16, EU:C:2018:483, body 160 až 163).

87 Pokiaľ ide o dostupné informácie pri vypracovaní legislatívnej iniciatívy Komisie, ktorá viedla k prijatiu napadnutej smernice, táto inštitúcia uviedla, že vzala do úvahy v prvom rade podrobnú štúdiu o fungovaní systému vytvoreného smernicou 91/477 s názvom „Evaluation of the Firearms“ z decembra 2014 a hodnotenie REFIT, ktoré vzhľadom na silné rozdiely medzi členskými štátmi pri uplatňovaní tejto smernice, najmä pokiaľ ide o klasifikáciu strelných zbraní, navrhujú definovať jednotné kritériá pre klasifikáciu poplašných a akustických zbraní, aby sa zabránilo ich úprave na funkčné strelné zbrane, ďalej navrhujú zjednotiť pravidlá deaktivácie strelných zbraní, pričom sa poukazuje na skutočnosť, že vo väčšine členských štátov nie je možné nájsť pôvodného vlastníka strelnej zbrane, takisto sa navrhlo upraviť pravidlá pre označovanie strelných zbraní, zlepšiť fungovanie výmeny informácií medzi členskými štátmi alebo zaviesť ustanovenia upravujúce činnosť sprostredkovateľov, ďalej sa v nich zdôraznili obavy vyplývajúce z novej úpravy poloautomatických strelných zbraní na zbrane automatické a obsahovali tiež odporúčania, v ktorých oblastiach by sa fungovanie trhu so strelnými zbraňami na civilné použitie malo zlepšiť.

88 Uvedená inštitúcia ďalej vychádzala z deviatich štúdií týkajúcich sa zlepšenia pravidiel deaktivácie strelných zbraní a postupov pri udeľovaní povolení v Únii, ako aj poplašných zbraní a replík, zo štúdie o možnostiach bola proti nezákonnému obchodu so strelnými zbraňami v Únii, zo štúdie o zabíjaní vypracovanej Úradom OSN pre drogy a trestnú činnosť, zo štúdie o vzťahu medzi násilnou smrťou a dostupnosťou strelných zbraní, zo štúdie o vplyve kontrol nadobúdania a držby strelných zbraní na úmrtia spôsobené týmito zbraňami, zo štúdie o pravidlách pre deaktiváciu zbraní, úpravu zbraní, pre poplašné zbrane a historické zbrane a zo štúdie o zbraniach použitých pri masových strelbách v Európe.

89 V týchto štúdiách sa s ohľadom na bezpečnostný kontext zdôraznilo predovšetkým zvýšené riziko úpravy deaktivovaných strelných zbraní na funkčné strelné zbrane a problémy spojené so zisťovaním vlastníkov týchto zbraní, ďalej sa v nich uviedlo, že označovanie a deaktivácia strelných zbraní nie sú harmonizované smernicou 91/477, v dôsledku čoho sa v nich navrhla revízia tejto smernice s cieľom harmonizovať pravidlá pre označovanie strelných zbraní a posilniť pravidlá pre povolenia na nadobúdanie a držbu strelných zbraní, ďalej sa navrhlo zavedenie pravidiel pre deaktivované strelné zbrane, poukázalo sa na potrebu stanovenia technických noriem týkajúcich sa úpravy poplašných a akustických zbraní a replík, takisto sa uviedla potreba zlepšenia získavania údajov v súvislosti s výrobou, nadobúdaním a držbou strelných zbraní, deaktivovaných strelných

zbraní, poplašných zbraní a replík, odporúčalo sa zlepšenie pravidiel pre deaktiváciu a úpravu strelných zbraní a poplašných a historických zbraní, poukázalo sa na potrebu upraviť činnosti podnikateľov a sprostredkovateľov v oblasti zbraní, ďalej sa v týchto štúdiách preukázala vzájomná súvislosť medzi množstvom ručných strelných zbraní vlastnených v určitom štáte a mierou páchanej trestnej činnosti s použitím strelných zbraní, uviedlo sa v nich, že zavedením prísnejšej regulácie prístupu k strelným zbraňam sa môže výrazne znížiť tak počet spáchaných zločinov, ako aj počet úmrtí spôsobených strelnou zbraňou, že takmer všetky strelné zbrane použité pri masových strelbách v Európe boli v legálnom vlastníctve, a že išlo o strelné zbrane automatické, poloautomatické, schopné strelby alebo zložené z rôznych častí rôznych zbraní, a predovšetkým sa v nich odporúčalo obmedziť legálny prístup k takýmto strelným zbraňam.

90 Komisia napokon poukázala na informácie získané v rámci verejnej konzultácie, najmä s orgánmi členských štátov, podnikateľmi a odborníkmi v oblasti zbraní, zástupcami Európskej asociácie výrobcov strelných zbraní a munície pre civilné účely, zberateľmi, strelcami, neziskovými organizáciami a výskumnými inštitúciami. Rovnako poukázala na informácie získané v rámci konzultácie s členskými štátmi a štátmi Európskeho hospodárskeho priestoru, ako aj v rámci výboru ustanoveného smernicou 91/477, keď Komisia požiadala o odborníkov z členských štátov o pripomienky k hlavným záverom, ktoré boli obsiahnuté v hodnotení REFIT.

91 Pokiaľ ďalej ide o údaje zhromaždené v priebehu legislatívneho postupu, Parlament uviedol konzultácie zúčastnených strán, návštevy zberateľského múzea, verejné pojednávanie, technické údaje a štatistiky vyžiadané od Komisie a konferenciu o smernici 91/477.

92 Rada napokon uviedla, že jej práce sa zakladali na návrhu Komisie a štúdiách, na ktoré Komisia poukázala, ďalej na konzultáciách s poslancami Parlamentu a na posúdení vplyvov opatrení predložených členskými štátmi.

93 Na základe informácií uvedených v bodoch 87 až 92 tohto rozsudku tak možno konštatovať, že tieto tri dotknuté inštitúcie mali v priebehu legislatívneho postupu, ktorý viedol k prijatiu napadnutej smernice, k dispozícii najskôr podrobné analýzy fungovania vnútorného trhu so strelnými zbraňami pre civilné použitie, tak, ako vyplývalo zo smernice 91/477 pred zmenou zavedenou napadnutou smernicou, vrátane presných odporúčaní na zlepšenie tohto jeho fungovania. Ďalej mali k dispozícii veľký počet analýz a odporúčaní pokrývajúcich všetky témy bezpečnostného charakteru v argumentácii Českej republiky zhrnuté v bodoch 69 až 73 tohto rozsudku, ktoré zohľadňovali skutočnosti získané najmä v otázke nebezpečnosti niektorých strelných zbraní v posudzovanom bezpečnostnom kontexte. Tieto tri inštitúcie napokon doplnili uvedené údaje o konzultácie s odborníkmi a zástupcami zúčastnených strán a o hodnotenie orgánov členských štátov.

94 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba zamietnuť prvú časť druhého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O druhej časti druhého žalobného dôvodu týkajúcej sa posúdenia proporcionality niektorých ustanovení napadnutej smernice

- *Argumentácia účastníkov konania*

95 Druhou časťou svojho druhého odvolacieho dôvodu sa Česká republika v prvom rade domnieva, že opatrenia prijaté napadnutou smernicou nie sú vhodné na dosiahnutie cieľa, ktorým je zabezpečenie vyššej úrovne verejnej bezpečnosti, pretože tento cieľ nemožno dosiahnuť prostredníctvom dodatočného obmedzenia legálneho vlastníctva strelných zbraní. Naopak, skutočné riziko pre verejnú bezpečnosť vyplýva z prechodu zbraní v legálnom vlastníctve do nelegálnej sféry v dôsledku sprísnenia uplatniteľnej právnej úpravy.

96 Pokiaľ ide konkrétne o zákaz niektorých poloautomatických strelných zbraní, za posledných desať rokov nebol spáchaný ani jeden teroristický útok za pomoci takýchto zbraní v legálnom vlastníctve a neexistuje žiadna štúdia, z ktorej by vyplývalo že tieto zbrane boli použité pri masových útokoch. Zákaz poloautomatických strelných zbraní trvale upravených z automatických zbraní strelných zbraní zmysle prílohy I časti II kategórie A bodu 6 smernice 91/477 v znení napadnutej smernice, navyše nedáva z technického hľadiska žiadny zmysel, pretože ich spätná úprava na automatické strelné zbrane je náročnejšia a drahšia ako kúpa novej poloautomatickej strelnéj zbrane a jej následná úprava na automatickú strelnú zbraň.

97 Rovnako tak je riziko zneužitia úplne deaktivovaných strelných zbraní a replík historických strelných zbraní prakticky nulové, pretože reaktivácia takýchto zbraní si vyžaduje použitie profesionálnych nástrojov a je minimálne rovnako zložitá a nákladná ako výroba novej zbrane. O neprimeranosti tohto opatrenia údajne svedčí aj to, že úplne deaktivované strelné zbrane budú patriť do rovnakej kategórie ako rovnaký typ funkčných zbraní.

98 Po druhé Česká republika usudzuje, že opatrenia prijaté v rámci napadnutej smernice nie sú nevyhnutné na dosiahnutie cieľa zvýšenia verejnej bezpečnosti. Zákaz vlastníctva poloautomatických strelných zbraní patriacich do prílohy I časti II kategórie A bodov 6 až 8 smernice 91/477 v znení napadnutej smernice podľa nej vôbec nepredstavuje najprísnejšie opatrenie a bude sa týkať všetkých existujúcich a potenciálnych vlastníkov takých zbraní, hoci u nich neexistuje riziko páchania trestnej činnosti. Ani sprísnenie regulácie iných druhov strelných zbraní, napríklad replík historických strelných zbraní, nie je podľa nej nevyhnutné, vzhľadom na minimálnu mieru nebezpečnosti týchto zbraní.

99 Existujú menej obmedzujúce opatrenia, napríklad systematický boj proti nelegálne vlastneným strelným zbraňami, posilnenie spolupráce pri vyšetrowaní závažných trestných činov, zlepšenie výmeny informácií medzi členskými štátmi a sprísnenie regulácie poplašných a podobných zbraní.

100 Po tretie Česká republika tvrdí, že opatrenia prijaté v napadnutej smernici sú v rozpore so zásadou proporcionality *stricto sensu*. Tieto opatrenia totiž predstavujú veľký zásah do vlastníckeho práva vysokého počtu vlastníkov neproblematických strelných zbraní a normotvorca Únie neurobil nič pre zmiernenie tohto zásahu a dokonca ho ani nepreskúmal.

101 Subsidiárne, pokiaľ by bolo treba vychádzať z toho, že napadnutá smernica sleduje cieľ odstránenia prekážok riadneho fungovania vnútorného trhu, Česká republika v druhej časti svojho druhého žalobného dôvodu tvrdí, že opatrenia prijaté touto smernicou nie sú v súlade ani s podmienkami vhodnosti, nevyhnutnosti a proporcionality *stricto sensu*. Tieto opatrenia, ktoré stanovujú nejednoznačné a prakticky nerealizovateľné pravidlá nie sú totiž spôsobilé odstrániť tieto prekážky.

102 Na úvod príloha I časť II kategória A bod 7 smernice 91/477 v znení napadnutej smernice už zahŕňa aj poloautomatické strelné zbrane, do ktorých sa vkladá nadlimitné nabíjacie zariadenie. Podľa článku 6 ods. 1 smernice 91/477 majú členské štáty tieto zbrane zabaviť. Odôvodnenie 23 napadnutej smernice pritom uvádza, že možnosť vloženia takého nabíjacieho zariadenia nie je pre klasifikáciu predmetných zbraní určujúca. Tá istá zbraň je totiž v závislosti od prípadu zbraňou patriacou do kategórie A alebo zbraňou patriacou do kategórie B, pričom zmenu kategórie možno dosiahnuť výmenou nabíjacieho zariadenia. Vlastníctvo takého nabíjacieho zariadenia zároveň je podľa článku 5 ods. 3 smernice 91/477 v znení napadnutej smernice sankcionované odobratím povolenia na nadobúdanie a držbu strelných zbraní kategórie, teda sankciou odlišnou od sankcie predpokladanej v článku 6 ods. 1 tejto smernice.

103 Česká republika následne uvádza, že napadnutá smernica už zaraďuje poloautomatické strelné

zbrane pôvodne navrhnuté na strieľanie z ramena, ktoré možno bez straty funkčnosti skrátiť na dĺžku menej ako 60 cm prostredníctvom sklopnej alebo teleskopickej pažby do prílohy I časti II kategórie A bodu 8 smernice 91/477 v znení napadnutej smernice, ale bez spresnenia, ako sa majú tieto zbrane identifikovať. Takmer všetky tieto zbrane sú však koncipované tak, aby fungovali s touto pažbou alebo bez nej, takže neexistuje žiadny spôsob, ako identifikovať, na čo boli pôvodne určené. Nie je ani jasné, akým spôsobom sa má určiť dĺžka týchto zbraní, najmä či sa berú do úvahy rôzne ústové zariadenia a rôzne nástavce. Za týchto podmienok by mohlo použitie kompenzátorov alebo tlmičov viesť k zmene kategórie.

104 Napokon, pokiaľ ide o prechod niektorých strelných zbraní do kategórie A, t. j. do kategórie zakázaných strelných zbraní, napadnutá smernica umožňuje členským štátom zvoliť odlišný postup voči doterajším vlastníkom týchto zbraní, čo znamená, že v niektorých členských štátoch bude aj naďalej veľký počet oprávnených vlastníkov, zatiaľ čo v iných bude vlastníctvo takých zbraní zakázané. Táto situácia pritom vytvára ďalšie nové prekážky, ktoré nemožno prekonať prostredníctvom európskeho zbrojného pasu. Článok 12 ods. 2 tretí pododsek smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, totiž podmieňuje možnosť vycestovania s týmito zbraňami z rozhodnutia iných členských štátov, ktoré môžu odteraz odmietnuť uplatnenie výnimky stanovenej v prvom pododseku tohto článku 12 ods. 2 a podmieniť cestu udelením predchádzajúceho povolenia.

105 Pokiaľ ide o nevyhnutnosť a primeranosť opatrení prijatých napadnutou smernicou *stricto sensu*, Česká republika odkazuje na argumentáciu zhrnutú v bodoch 98 až 100 tohto rozsudku. Zastáva názor, že zrušenie napadnutých ustanovení tejto smernice musí viesť k zrušeniu tejto smernice ako celku.

106 Maďarsko po prvé pochybuje o proporcionalite označenia rôznych častí strelných zbraní, čo môže spôsobiť významné prietahy pri letiskových kontrolách.

107 Po druhé tento členský štát zastáva názor, že povinnosť opätovného preskúmania všetkých podmienok vydania povolenia v rámci predlžovania ich platnosti je v rozpore s cieľom povinnosti preskúmania.

108 Po tretie Maďarsko považuje za nespravodlivé, aby deaktivované strelné zbrane legálne nadobudnuté alebo vlastnené pred koncom lehoty na prevedenie napadnutej smernice boli v prípade neexistencie úradného povolenia zaradené do kategórie strelných zbraní, na ktoré sa vzťahuje povinnosť získania povolenia. Sprísnenie právnej úpravy nezmení nič na neexistencii nebezpečnosti týchto zbraní, takže nová právna úprava zavádza nové povinnosti pre ich vlastníkov bez akéhokoľvek naliehavého dôvodu.

109 Po štvrté Maďarsko tvrdí, že dĺžka povinného uchovávanía údajov obsiahnutých v úradnej evidencii strelných zbraní členských štátov, ktorá začína plynúť odo dňa ich deaktivácie, predstavuje neprimeraný zásah do práva na ochranu osobných údajov zaručeného článkom 16 ZFEÚ a článkom 8 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).

110 Poľská republika zastáva po prvé názor, že keďže neboli predložené žiadne dôkazy o používaní legálne vlastnených automatických strelných zbraní upravených na poloautomatické strelné zbrane pri trestnej činnosti na území Únie, zákaz vlastníctva týchto zbraní nevedie k zlepšeniu bezpečnosti občanov Únie.

111 Po druhé ani zákaz poloautomatických strelných zbraní so stredovým zápalom, pokiaľ je ich súčasťou nabíjacie zariadenie s nadlimitnou kapacitou, nie je podľa nej vhodný na zabezpečenie bezpečnosti občanov Únie. Predovšetkým nie sú tieto nabíjacie zariadenia spojené s konkrétnou zbraňou, a nie je preto možné preukázať, že také nabíjacie zariadenie je súčasťou takej strelnej

zbrane, ani že je vo vlastníctve osoby, ktorá má túto zbraň v držbe v súlade s vydaným povolením. Táto kapacita ďalej nemá významný vplyv na rýchlosť palby, ani na počet nábojov, ktoré možno vystreliť. A napokon tento zákaz neprímerane postihuje osoby, ktoré majú v držbe zbrane kategórie B, a to aj v prípade, keď nemajú možnosť do svojich zbraní takéto nabíjacie zariadenia vložiť.

112 Po tretie vzhľadom na úvahy uvedené v bodoch 97 a 103 tohto rozsudku sa Poľská republika domnieva, že neexistuje žiadna súvislosť medzi zaradením deaktivovaných strelných zbraní a replík historických strelných zbraní do prílohy I časti II kategórie C bodov 6 a 7 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, a zákazom strelných zbraní vymedzených v tejto prílohe časti II kategórii A bode 8 na jednej strane a zaručením vysokej úrovne bezpečnosti občanov Únie na strane druhej.

113 Po štvrté Poľská republika tvrdí, že kategorizácia strelných zbraní uvedená v bodoch 110 až 112 tohto rozsudku je neprímeraná *stricto sensu*, pretože existujú účinnejšie a menej obmedzujúce preventívne opatrenia na posilnenie verejnej bezpečnosti, ako napríklad povinné jednotné psychiatrické a psychologické testy pre nadobúdateľov a držiteľov strelných zbraní a skúšky súvisiace s používaním týchto zbraní a znalosťami pravidiel týkajúcich sa ich držby a používania.

114 Parlament a Rada podporované Komisiou spochybňujú argumentáciu Českej republiky, ako aj argumentáciu Maďarska a Poľskej republiky uvádzanej na jej podporu.

115 Parlament a Rada najmä tvrdia, že argumentácia Maďarska založená na porušení článku 16 ZFEÚ a článku 8 Charty je neprípustná, keďže obsahuje nový žalobný dôvod. To isté podľa nich platí, aj pokiaľ ide o argumentáciu Maďarska a Poľskej republiky, ktorou spochybňujú proporcionalitu ustanovení smernice, ktoré Česká republika nenapáda.

- *Posúdenie Súdny dvorom*

116 V tejto súvislosti treba na jednej strane pripomenúť, že účastník konania, ktorému Súdny dvor podľa článku 40 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie povolil vstup do konania v pozícii vedľajšieho účastníka konania, nemôže meniť predmet sporu, tak ako je opísaný v návrhoch a dôvodoch hlavných účastníkov konania. Z toho vyplýva, že prípustné sú len tie tvrdenia vedľajšieho účastníka konania, ktoré patria do rámca vymedzeného týmito návrhmi a dôvodmi (rozsudok zo 7. októbra 2014, Nemecko/Rada, C-399/12 EU:C:2014:2258, bod 27).

117 Vzhľadom na to, že Maďarsko svojou argumentáciou zhrnutou v bodoch 106, 107 a 109 tohto rozsudku spochybňuje, ako to správne tvrdia Parlament a Rada, proporcionalitu iných ustanovení napadnutej smernice, ako sú tie, ktoré spochybňuje Česká republika, treba konštatovať, že táto argumentácia môže zmeniť predmet sporu, tak ako je vymedzený v návrhoch a dôvodoch tohto členského štátu, túto argumentáciu treba zamietnuť ako neprípustnú.

118 V druhom rade, pokiaľ ide o predmet súdneho preskúmania, ktoré má vykonať Súdny dvor, treba uviesť, že z judikatúry pripomenutej v bodoch 77 až 79 tohto rozsudku vyplýva, že Súdny dvor neprináleží, aby nahrádzal posúdenie normotvorcu Únie svojím vlastným posúdením.

119 Na základe tejto judikatúry totiž Súdny dvor prislúcha overiť, či normotvorca Únie zjavne prekročil širokú mieru voľnej úvahy, ktorá mu prináleží, pokiaľ ide o komplexné posúdenie a hodnotenie, ktoré mal v prejednávanej veci vykonať tým, že si zvolil zjavne neprímerané opatrenia vo vzťahu k sledovanému cieľu.

120 V treťom rade, pokiaľ ide o proporcionalitu zákazu poloautomatických strelných zbraní zaradených do prílohy I časti II kategórie A bodov 6 až 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, po prvé - ako uvádzajú Parlament a Rada, ktorých podporuje Komisia - okrem iného zo štúdií uvedených v bodoch 88 a 89 tohto rozsudku vyplýva, že možno dokázať vzájomnú súvislosť

medzi množstvom strelných zbraní držaných v určitom štáte a mierou trestnej činnosti páchanej s použitím takých zbraní, že zavedenie regulácie obmedzujúcej prístup k strelným zbraňam môže mať výrazný vplyv na zníženie počtu spáchaných trestných činov a počtu úmrtí spôsobených strelnými zbraňami, že takmer všetky strelné zbrane použité pri masových strelbách v Európe boli držané legálne a že išlo o automatické strelné zbrane, poloautomatické strelné zbrane, deaktivované strelné zbrane následne schopné strelby alebo zložené z častí rôznych zbraní.

121 Okrem toho je síce pravda, že v niektorých z týchto štúdií sa odporúčajú aj opatrenia, o ktorých sa zmieňuje Česká republika a na jej podporu aj Poľská republika, ako sú zhrnuté v bodoch 99 a 113 tohto rozsudku, ale tieto sa odporúčajú, ako to uvádza aj Parlament, ako doplnkové na sprísnenie režimu nadobúdania a držby strelných zbraní, konkrétne tých najnebezpečnejších z nich, a nie ako alternatíva s rovnakou účinnosťou, ako je zákaz dotknutých strelných zbraní.

122 Po druhé so zákazom strelných zbraní zaradených do prílohy I časti II kategórie A bodov 6 až 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, sa spájajú, ako uvádzajú Parlament a Rada podporované Komisiou, početné výnimky uvedené v článku 6 ods. 2 až 6 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, ktoré zmierňujú vplyv tohto zákazu pre veľký počet potenciálnych držiteľov alebo nadobúdateľov týchto zbraní, a majú tak za cieľ zaručiť proporcionalitu tohto zákazu.

123 Po tretie, pokiaľ ide o vymedzenie strelných zbraní zaradených do prílohy I časti II kategórie A bodov 7 a 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, v týchto bodoch sa jasne určujú, ako uvádzajú Parlament a Rada podporované Komisiou, zakázané strelné zbrane buď v závislosti od kapacity vloženého nabíjacieho zariadenia, alebo v závislosti od dĺžky zbrane. Nič konkrétne nebráni výkladu, ktorý navrhujú tieto orgány, že zbrane konštruované tak, aby umožňovali rovnakou mierou strelbu z ramena aj strelbu z voľnej ruky, sa musia považovať za zbrane pôvodne určené na strelbu z ramena, a teda zbrane patriace do bodu 8 kategórie A.

124 Rovnako tak v súvislosti s odôvodnením 23 napadnutej smernice a článkom 5 ods. 3 a článkom 6 ods. 1 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, je jasné, ako uviedli Parlament a Rada, že tento článok 5 ods. 3 v podstate zakazuje držbu poloautomatickej strelnej zbrane patriacej do prílohy I časti II kategórie B smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, a zároveň nabíjacieho zariadenia prekračujúceho limity stanovené v tej istej prílohe časti II kategórii A bode 7, aby sa zamedzilo pokusom obchádzať kategorizáciu niektorých strelných zbraní. Na druhej strane uvedené odôvodnenie 23 len podáva vysvetlenie k predmetnej klasifikácii a článok 6 ods. 1 len stanovuje daný zákaz.

125 Po štvrté vzhľadom na to, že členské štáty už mohli strelné zbrane patriace okrem iného do prílohy I časti II kategórií B a C smernice 91/477 zakázať predtým, než boli tieto zbrane zaradené napadnutou smernicou do kategórie A, všetky tieto tri inštitúcie správne tvrdia, že ustanovenie o európskom zbrojnom pase a článok 12 ods. 2 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, nemení právny stav, ale len zohľadňuje uvedenú skutočnosť.

126 Za týchto podmienok treba konštatovať, že sa nezdá, že by uvedené inštitúcie prekročili širokú mieru voľnej úvahy, ktorá im prináleží. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Česká republika, ktorú podporuje Maďarsko a Poľská republika, sa totiž nemožno domnievať, že by kritizované opatrenia boli zjavne neprimerané vo vzťahu k cieľom zabezpečiť verejnú bezpečnosť občanov Únie a uľahčiť fungovanie vnútorného trhu.

127 V štvrtom rade, pokiaľ ide o proporcionalitu zaradenia deaktivovaných strelných zbraní a replík historických strelných zbraní do prílohy I časti II kategórie A alebo C smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, po prvé Parlament a na jeho podporu Komisia spresnili, že odborníci v rámci vypočutí uvedených v bodoch 90 a 91 tohto rozsudku potvrdili, že riziko

reaktivácie deaktivovanej strelnej zbrane nemožno úplne vylúčiť. V bode 120 tohto rozsudku sa už pritom uviedlo, že najmä zo štúdií uvedených v bodoch 88 a 89 tohto rozsudku vyplýva, že medzi strelnými zbraňami použitými pri masových strelbách v Európe boli deaktivované strelné zbrane následne reaktivované k strelbe, alebo strelné zbrane zložené z častí rôznych zbraní, pričom tieto zbrane boli v legálnej držbe.

128 Po druhé, ako pripomínajú Parlament a Rada podporované Komisiou, je nesporné, že zaradenie deaktivovaných strelných zbraní do prílohy I časti II kategórie C smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, v podstate zakladá len povinnosť tieto zbrane ohlásiť a pokiaľ sa tieto zbrane musia zaradiť do kategórie A tejto prílohy I časti II, uplatnia sa výnimky uvedené v článku 6 ods. 2 až 6 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou. Ani Česká republika a ani Maďarsko a Poľsko na jej podporu okrem toho neuviedli žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by mohla spochybníť argumentáciu Parlamentu, podľa ktorej skutočnosť, že sa držba zbrane stáva v dôsledku jej neohlásenia protiprávnou, sama osebe nezvyšuje riziko pre verejnú bezpečnosť.

129 Po tretie, pokiaľ ide o repliky historických zbraní, treba tiež konštatovať, že ani Česká republika, a ani na jej podporu Maďarsko alebo Poľská republika neuviedli žiadnu konkrétnu skutočnosť, ktorá by mohla spochybníť konštatovania, ktoré sú uvedené odôvodnení 27 napadnutej smernice a na ktoré poukazovali Parlament a Rada podporované Komisiou, konkrétne že s takýmito replikami sa nespája rovnaký historický význam a záujem ako so skutočnými historickými zbraňami a že sa môžu vyrobiť prostredníctvom moderných výrobných postupov, ktoré zlepšujú ich odolnosť a presnosť, čo naznačuje, že takéto zbrane môžu mať vyšší stupeň nebezpečnosti než skutočné historické zbrane.

130 Po štvrté, pokiaľ ide o alternatívy uvedené Českou republikou a na jej podporu Poľskou republikou, stačí odkázať na konštatovanie uvedené v bode 121 tohto rozsudku.

131 Za týchto podmienok treba tiež konštatovať, že sa nezdá, že by tri inštitúcie prekročili širokú mieru voľnej úvahy, ktorá im prináleží, a že na rozdiel od toho, čo tvrdí Česká republika, ktorú podporuje Maďarsko a Poľská republika, sa nemožno domnievať, že kritizované opatrenia sú zjavne neprimerané vo vzťahu k cieľu zabezpečiť verejnú bezpečnosť občanov Únie.

132 Po piate Česká republika, podporovaná Maďarskom a Poľskou republikou, okrem iného tvrdí, že zákaz poloautomatických strelných zbraní uvedených v prílohe I časti II kategórii A bodoch 6 až 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, predstavuje neprimeraný zásah do vlastníckeho práva ich majiteľov.

133 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že hoci článok 17 ods. 1 Charty neobsahuje absolútny zákaz pozbavenia vlastníckeho práva, toto ustanovenie stanovuje, že k tomu môže dôjsť len z dôvodu verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok stanovených zákonom, pričom sa za túto stratu musí včas vyplatiť spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.

134 Pokiaľ ide o tieto podmienky, treba zohľadniť aj spresnenia uvedené v článku 52 ods. 1 Charty, podľa ktorých môže byť výkon práv zakotvených v Charte obmedzený, ak je také obmedzenie stanovené zákonom, rešpektuje podstatu týchto práv a slobôd, je dodržaná zásada proporcionality, je nevyhnutné a skutočne zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných [rozsudky z 21. decembra 2016, Tele2 Sverige a Watson a i., C-203/15 a C-698/15, EU:C:2016:970, bod 94, ako aj citovaná judikatúra, a z 21. mája 2019, Komisia/Maďarsko (Užívanie poľnohospodárskych pozemkov), C-235/17, EU:C:2019:432, bod 88)].

135 V prejednávanej veci je predovšetkým nesporné, že článok 1 bod 7 písm. b) napadnutej

smernice pridáva do článku 7 smernice 91/477 odsek 4a, ktorý v podstate umožňuje členským štátom, aby ponechali už vydané povolenia pre takéto zbrane v platnosti, pokiaľ boli legálne nadobudnuté a zaregistrované do 13. júna 2017. V dôsledku toho na jednej strane napadnutá smernica nestanovuje vyvlastnenie držiteľov takýchto zbraní, ktoré boli nadobudnuté pred nadobudnutím jej účinnosti, a na druhej strane akékoľvek zbavenie vlastníckeho práva k takýmto zbraniam, ku ktorému došlo v dôsledku prebratia napadnutej smernice do práva členských štátov, sa musí považovať za také, ku ktorému došlo na základe rozhodnutia členských štátov.

136 Pokiaľ sú členské štáty povinné na základe tejto smernice v zásade zakázať nadobudnutie a držbu týchto zbraní po nadobudnutí účinnosti uvedenej smernice, takýto zákaz sa na jednej strane v zásade obmedzuje na predchádzanie nadobúdaniu vlastníckeho práva k majetku, a na druhej strane je sprevádzaný všetkými výnimkami uvedenými v článku 6 ods. 2 až 6 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, ktoré sa týkajú najmä ochrany kritickej infraštruktúry, konvojov vysokej hodnoty a citlivých priestorov, ako aj v záujme osobitnej situácie zberateľov, podnikateľov v oblasti zbraní, sprostredkovateľov, múzeí a športových strelcov.

137 Napokon, pokiaľ ide o to, že Česká republika a na jej podporu Maďarsko a Poľská republika sa svojimi tvrdeniami zameriavajú na to, aby z hľadiska vlastníckeho práva spochybnili jednak zákaz nadobúdania vlastníctva určitých zbraní a jednak iné opatrenia napadnutej smernice, ako sú tieto zákazy, stačí uviesť, že tieto iné opatrenia predstavujú právnu úpravu užívania majetku vo všeobecnom záujme v zmysle článku 17 ods. 1 tretej vety Charty a že vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 120 až 131 tohto rozsudku sa nepreukázalo, že by tieto opatrenia presahovali v tomto ohľade to, čo je nevyhnutné.

138 Z toho vyplýva, že na základe skutočností uvedených v spise, ktorý bol predložený Súdnemu dvoru, nie je preukázané, že obmedzenia vyplývajúce z napadnutej smernice týkajúce sa výkonu vlastníckeho práva uznaného Chartou, najmä pokiaľ ide o poloautomatické strelné zbrane uvedené v prílohe I časti II kategórii A bodoch 6 až 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, predstavujú neprimeraný zásah do tohto práva.

139 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba druhú časť druhého žalobného dôvodu, a teda aj celý druhý žalobný dôvod ako celok zamietnuť ako nedôvodné.

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení zásad právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery

Argumentácia účastníkov konania

140 Svojím tretím žalobným dôvodom sa Česká republika v prvom rade domnieva, že skutočnosti uvedené v bodoch 102 a 103 tohto rozsudku nespĺňajú požiadavky jasnosti a presnosti vyžadované zásadou právnej istoty.

141 Ďalej skutočnosti uvedené v bode 104 tohto rozsudku znamenajú porušenie zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery. Keby totiž členský štát využil výnimku týkajúcu sa držby niektorých do budúca zakázaných strelných zbraní v prípade osôb, ktoré toto povolenie mali odo dňa nadobudnutia účinnosti napadnutej smernice, bol by povinný v období od nadobudnutia jej účinnosti až do prijatia opatrení na jej transpozíciu aj naďalej vydávať povolenia na základe platnej vnútroštátnej právnej úpravy, následne by však týmto osobám musel príslušné povolenia odobrať, pretože by sa na nich už uvedená výnimka nevzťahovala *ratione temporis*.

142 To by znamenalo, že dotknutý členský štát musí v rozpore s uvedenými zásadami retroaktívne uplatniť nový zákaz na situácie vzniknuté pred nadobudnutím jeho účinnosti alebo priznať

napadnutej smernici priamy účinok v neprospech dotknutých jednotlivcov. Možnosť uplatniť uvedenú výnimku sa skončila v deň nadobudnutia účinnosti napadnutej smernice, takže členské štáty ju podľa práva Únie nemôžu obmedziť k tomuto dátumu.

143 Česká republika sa napokon domnieva, že vyššie uvedené úvahy musia mať za následok zrušenie článku 1 bodov 6, 7 a 19 napadnutej smernice, a v dôsledku toho aj tejto smernice ako celku.

144 Maďarsko tvrdí, že okolnosti uvedené v bodoch 102 a 111 tohto rozsudku porušujú zásadu právnej istoty, keďže nie sú dostatočne jasné, aby dotknuté osoby rozpoznali jednoznačne svoje práva a povinnosti. Nie je preto podľa neho možné určiť, či musí byť povolenie na nadobudnutie a držanie strelnej zbrane zaradené do prílohy I časti II kategórie B smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, odňaté bez ohľadu na to, či sa zistilo že dotknutá osoba má v držbe aj nadlimitné nabíjacie zariadenia, zatiaľ čo táto osoba vlastní poloautomatickú strelnú zbraň so stredovým zápalom.

145 Tento členský štát zastáva názor, že ani článok 10 ods. 2 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, nie je zlučiteľný so zásadou právnej istoty, keďže podľa neho podnikatelia v oblasti zbraní a sprostredkovatelia môžu odmietnuť uzavrieť akúkoľvek transakciu zameranú na nadobudnutie kompletných nábojov streliva alebo komponentov streliva, ktorú pre jej povahu a rozsah odôvodnene považujú za podozrivú. Toto ustanovenie, ktoré umožňuje podnikateľom spochybniť rozhodnutie vydávajúceho orgánu, môže údajne viesť k diskriminácii a zneužívaniu.

146 Parlament a Rada podporované Komisiou spochybňujú argumentáciu Českej republiky, ako aj argumentáciu, ktorú na jej podporu uvádza Maďarsko.

Posúdenie Súdnym dvorom

147 V prvom rade vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 116 tohto rozsudku treba zamietnuť ako neprípustnú argumentáciu Maďarska zhrnutú v bode 145 tohto rozsudku, pretože spochybňuje zákonnosť iného ustanovenia napadnutej smernice, ako sú ustanovenia napadnuté Českou republikou, a smeruje tak k zmene predmetu sporu, tak ako je vymedzený žalobnými návrhmi a dôvodmi uvedenými týmto členským štátom.

148 V druhom rade, pokiaľ ide o zlučiteľnosť definícií uvedených v prílohe I časti II kategórii A bodoch 7 a 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, so zásadou právnej istoty, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry zásada právnej istoty vyžaduje, aby boli právne pravidlá jasné, presné a predvídateľné, pokiaľ ide o ich účinky, s cieľom umožniť dotknutým osobám orientáciu v situáciách a právnych vzťahoch v pôsobnosti právneho poriadku Únie (rozsudok z 5. mája 2015, Španielsko/Rada, C-147/13, EU:C:2015:299, bod 79 a citovaná judikatúra).

149 Pokiaľ ide o zlučiteľnosť definícií uvedených v prílohe I časti II kategórii A bodoch 7 a 8 prílohy I smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, s touto zásadou treba konštatovať, ako už bolo uvedené v bodoch 123 a 124 tohto rozsudku, že tieto body 7 a 8 jasne, presne a predvídateľne identifikujú strelné zbrane, buď v závislosti od vloženého nabíjacieho zariadenia, alebo v závislosti od dĺžky zbrane. Konkrétne, ako to tvrdia Parlament a Rada, ak sú zbrane konštruované tak, aby umožňovali rovnakou mierou strelbu z ramena aj strelbu z voľnej ruky, môžu sa považovať za zbrane pôvodne určené na strelbu z ramena, a teda zbrane patriace do bodu 8 tejto kategórie A.

150 Okrem toho, na rozdiel od toho, čo tvrdí Česká republika podporovaná Maďarskom, znenie prílohy I časti II kategórie A bodu 7 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, v spojení

s odôvodnením 23 napadnutej smernice a v spojení s článkom 5 ods. 3 a článkom 6 ods. 1 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, nemôže viesť k žiadnym nejasnostiam.

151 Ako totiž správne uviedli Parlament a Rada podporované Komisiou, držba poloautomatickej strelnej zbrane patriacej do prílohy I časti II kategórie B smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, spolu s nabíjacím zariadením prekračujúcim limity uvedené v tom istom bode, sa v uvedenom článku 5 ods. 3 v podstate zakazuje práve s cieľom zabrániť pokusom o obchádzanie nových zákazov, ktoré sú výsledkom vloženia tohto bodu 7 do prílohy I časti II kategórie A smernice 91/477. Vo zvyšnej časti potom odôvodnenie 23 len podáva vysvetlenie k predmetnej klasifikácii a uvedený článok 6 ods. 1 len stanovuje daný zákaz.

152 Z toho vyplýva, že Česká republika a ani Maďarsko, ktoré ju podporuje, nepreukázali, že tieto ustanovenia porušujú zásadu právnej istoty.

153 V treťom rade, pokiaľ ide o zlučiteľnosť výnimky stanovenej v článku 7 ods. 4a smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, so zásadou ochrany legitímnej dôvery, treba pripomenúť, že právo domáhať sa ochrany legitímnej dôvery sa ako logický dôsledok zásady právnej istoty uvedenej v bode 148 tohto rozsudku vzťahuje na každého jednotlivca nachádzajúceho sa v situácii, z ktorej vyplýva, že správny orgán Únie u neho vyvolal odôvodnené očakávania. Uisteniami schopnými vyvolať uvedené očakávania sú bez ohľadu na formu, akou boli oznámené, informácie, ktoré sú presné, zhodujú sa, neviažu sa na splnenie žiadnej podmienky a pochádzajú z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Naopak, nikto sa nemôže odvolávať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mu mal poskytnúť správny orgán. Rovnako, ak je pozorný a obozretný hospodársky subjekt schopný predvídať prijatie opatrenia Únie, ktoré môže ovplyvniť jeho záujmy, nemôže sa v prípade prijatia tohto opatrenia tejto zásady dovoľávať [(rozsudok z 30. apríla 2019, Taliansko/Rada (Celkové povolené výlovy stredomorského mečiaru veľkého), C-611/17, EU:C:2019:332, bod 112 a citovaná judikatúra)].

154 V prejednávanej veci treba najprv uviesť, že kritizované ustanovenie má za cieľ predchádzať tomu, aby sa v čase medzi nadobudnutím účinnosti napadnutej smernice 13. júna 2017 a uplynutím lehoty na jej prebratie do práva členských štátov 14. septembra 2018, nezvyšoval počet prípadov nadobudnutí strelných zbraní, na ktoré sa od posledného uvedeného dátumu vzťahoval daný zákaz.

155 Ďalej vzhľadom na to, že napadnutá smernica bola uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* 20 dní predtým, ako nadobudla účinnosť, každá osoba, ktorá chcela po nadobudnutí jej účinnosti nadobudnúť takúto strelnú zbraň, mohla vedieť, že podľa tejto smernice musí každý členský štát najneskôr ku koncu lehoty na jej prebratie odobrať akékoľvek povolenie vydané pre takúto strelnú zbraň.

156 Napokon nič nebránilo členským štátom v tom, aby zmenili svoje právne predpisy tak, aby do 14. septembra 2018 obmedzili platnosť povolení vydaných po 13. júni 2017.

157 Za týchto podmienok nie je vzhľadom na judikatúru pripomenutú v bode 153 tohto rozsudku preukázané, že normotvorca Únie mohol vyvolať legitímnu dôveru jednotlivcov, ktorí chceli po 13. júni 2017 nadobudnúť zbrane patriace do prílohy I časti II kategórie A bodov 7 a 8 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, ani že členské štáty nútil k tomu, aby retroaktívne uplatňovali napadnutú smernicu.

158 Tretí žalobný dôvod preto treba zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady zákazu diskriminácie

Argumentácia účastníkov konania

159 Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode Česká republika tvrdí, že výnimka stanovená v článku 6 ods. 6 druhom pododseku smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, je koncipovaná na mieru pre Švajčiarsku konfederáciu, pre ktorú napadnutá smernica predstavuje podľa jej odôvodnenia 36 vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis*. Keďže podmienky uplatňovania tohto ustanovenia sú úplne neodôvodnené vzhľadom na ciele napadnutej smernice, predstavuje diskriminačné ustanovenie, ktoré musí byť zrušené.

160 Podmienka týkajúca sa vojenského systému založeného na brannej povinnosti, v rámci ktorého sa počas posledných 50 rokov uplatňoval systém prevodu vojenských strelných zbraní opúšťajúcich armádu, rovnako ako podmienka, že musí ísť výlučne o strelné zbrane patriace do prílohy I časti II kategórie A bodu 6 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, totiž podľa nej nemôžu byť odôvodnené žiadnym cieľom napadnutej smernice a zabezpečujú, aby sa táto výnimka vzťahovala len na Švajčiarsku konfederáciu, čo je cieľ, ktorý sa údajne výslovne uznal počas legislatívneho postupu.

161 Keďže žiadny členský štát nemôže z dôvodu takto nastavenej historickej podmienky využiť predmetnú výnimku, táto výnimka tak zavádza rozdielne zaobchádzanie medzi Švajčiarskou konfederáciou na jednej strane a členskými štátmi Únie a členskými štátmi Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) okrem Švajčiarskej konfederácie na druhej strane, ktoré nemožno objektívne odôvodniť. Samotná dĺžka trvania systému uchovávaní strelných zbraní pri ukončení brannej povinnosti totiž údajne žiadnym spôsobom nezaručuje vyššiu úroveň bezpečnostných záruk. Aj keby sa pripustilo, že dĺžka trvania takého systému môže mať určitú relevantnosť, stanovenie lehoty posledných 50 rokov je svojvoľné a neprimerané.

162 Maďarsko uvádza, že keby sa článok 6 ods. 6 druhý pododsek smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, mal vykladať v tom zmysle, že má za cieľ iba objasniť dôsledky prvého pododseku tohto článku 6 ods. 6 pre štáty, ktoré v súlade s dlhou tradíciou povoľujú bývalým brancom ponechať si po vykonaní vojenskej služby svoju zbraň, ukladalo by toto ustanovenie ďalšiu a zároveň neodôvodnenú požiadavku pre osoby patriace do jeho pôsobnosti, pretože by bolo potrebné pravidelne preverovať, či tieto osoby – na rozdiel od športových strelcov, ktorí nevykonávali vojenskú službu a ktorí sú držiteľmi povolenia na základe uvedeného prvého odseku – predstavujú riziko pre verejnú bezpečnosť.

163 Parlament a Rada podporované Komisiou spochybňujú argumentáciu Českej republiky, ako aj argumentáciu, ktorú na jej podporu uvádza Maďarsko.

Posúdenie Súdny dvorom

164 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora si zásada rovnosti zaobchádzania vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami rovnako, pokiaľ takéto zaobchádzanie nie je objektívne odôvodnené (rozsudok z 29. marca 2012, Komisia/Polsko, C-504/09, EU:C:2012:178, bod 62 a citovaná judikatúra).

165 Hoci je teda nesporné, ako tvrdí Česká republika, ktorú podporuje Maďarsko, že podmienky na uplatnenie výnimky stanovenej v článku 6 ods. 6 druhom pododseku smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, spĺňa len Švajčiarska konfederácia, na to, aby štvrtý žalobný dôvod mohol uspieť, je ešte potrebné, aby sa Švajčiarska konfederácia na jednej strane a členské štáty Únie a členské štáty EZVO okrem Švajčiarskej konfederácie na druhej strane, nachádzali, pokiaľ ide o predmet tejto výnimky, v porovnateľnej situácii.

166 Ako pritom uviedla generálna advokátka v bodoch 139 a 140 svojich návrhov, podmienka týkajúca sa existencie vojenského režimu založeného na brannej povinnosti, v rámci ktorého sa počas posledných 50 rokov uplatňoval systém prevodu vojenských strelných zbraní osobám, ktoré opúšťajú armádu, zohľadňuje kultúru a tradície Švajčiarskej konfederácie, ako aj skutočnosť, že z dôvodu týchto tradícií má uvedený štát skúsenosti a preukázateľnú schopnosť vykonávať dohľad nad dotknutými osobami a zbraňami a monitorovať ich, na základe čoho možno predpokladať, že ciele verejnej bezpečnosti, ktoré sleduje napadnutá smernica, sa dosiahnu aj napriek uvedenej výnimke.

167 Keďže nemožno predpokladať, že to tak je v prípade štátov, ktoré nemajú ani tradíciu systému prevodu vojenských zbraní, a teda ani skúsenosť a preukázanú schopnosť dohliadať a monitorovať dotknuté osoby a zbrane, treba usudzovať, že v porovnateľnej situácii ako Švajčiarska konfederácia sa nachádzajú len štáty, v ktorých takýto systém funguje už dlhodobo. Spis predložený Súdnemu dvoru však v tejto súvislosti neobsahuje takéto skutočnosti, a teda ani skutočnosti, ktoré by mohli viesť k diskriminácii v neprospech členských štátov Únie a EZVO.

168 V rozsahu, v akom Česká republika kritizuje ako svojvoľnú skutočnosť, že normotvorca Únie použil podmienku posledných 50 rokov trvania systému prevodu vojenských zbraní, ako aj podmienku, že môže ísť iba o strelné zbrane patriace do prílohy I časti II kategórie A bodu 6 smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, stačí uviesť, že tento členský štát neuviedol žiadny iný štát, v ktorom by po dobu kratšiu ako 50 rokov existoval systém prevodu vojenských zbraní, či dokonca iných zbraní, ako sú zbrane tejto kategórie, takže toto tvrdenie sa musí v každom prípade zamietnuť ako neúčinné.

169 Napokon, pokiaľ Maďarsko tvrdí, že článok 6 ods. 6 druhý pododsek smernice 91/477, zmenenej napadnutou smernicou, ukladá oproti prvému pododseku tohto článku 6 ods. 6 „dodatčnú“ požiadavku pravidelného overovania, či dotknuté osoby nepredstavujú hrozbu pre verejnú bezpečnosť, stačí uviesť, že uvedený druhý pododsek stanovuje výnimku odlišnú od tej, ktorá je uvedená v prvom odseku, a že táto odlišná výnimka podlieha osobitným podmienkam. Vzhľadom na to, že tieto pododseky sa týkajú rozdielnych situácií, skutočnosť, že stanovujú odlišné podmienky, nie je diskriminačná.

170 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba štvrtý žalobný dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

171 V dôsledku toho treba žalobu zamietnuť ako celok.

O trovách

172 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Parlament a Rada navrhli uložiť Českej republike povinnosť nahradiť trovy konania a Česká republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, treba jej uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

173 Podľa článku 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Francúzska republika, Maďarsko, Poľská republika a Komisia znášajú svoje vlastné trovy konania ako vedľajší účastníci konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**
2. **Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Európskemu parlamentu a Rade Európskej únie.**

3. Francúzska republika, Maďarsko, Poľská republika a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.